

ŠOKOLĀDE

Jēkabpils 2. vidusskolas avīze

Ziemas izdevums 2024./2025.

Apsveicam Tevi, mūsu skola!

2.-15. lpp.

Skolas atmiņu albumus pārlapojot

15.-19. lpp.

13. klase

19.-25. lpp.

Spēj iedvesmot ar savu dzīvesprieku

25.-29. lpp.

Ziemas notikumu kaleidoskops

30.-39. lpp.

**Skola, kas veido
dzīves stāstus jau
105 GADUS**

Nosee Te Ipsam

Apsveikums skolas jubilejā

Šogad mūsu skola svin savu 105 gadu jubileju. Tas ir nozīmīgs atskaites punkts skolas dzīvē. Šie gadi ir bijuši piepildīti ar mācību un audzināšanas procesu kā ikdienā, tā arī svētku pasākumos, skolas tradīcijām un dažādām pārmaiņām, bet nemainīgs ir skolas virszdevums – sniegt kvalitatīvu izglītību, attīstīt skolēnu talantus un veicināt personības izaugsmi.

Skolas sirds ir tās cilvēki – skolotāji, skolēni un absolventi. Ikviens skolotājs ar savu gudrību un neatlaidību ir iedvesmojis skolēnus un veidojis stiprus, zinātkārus un drosmīgus cilvēkus. Skolēni – katrs ar savu stāstu, ambīcijām un sasniegumiem – ir tie, kas veido skolas tēlu un nes tās vārdu plašajā pasaulē. Arī mūsu absolventi, kuri darbojas dažādās jomās, vienmēr atceras savus skolas gadus ar nostalgiju. Pateicamies visiem, kuri ar savu darbu, mīlestību un degsmi veidojuši mūsu skolu

par to, kas tā ir šodien!

Mūsu skola ir vieta, kur tradīcijas sastopas ar mūsdienīgumu. Mēs lepojamies ar ilggadējām tradīcijām, kas stiprina skolas garu un vienotību. Vienlaikus mēs raugāmies nākotnē, ieviešot jaunas tradīcijas un tehnoloģijas, lai mūsu skolēniem būtu vislabākās iespējas izaugsmei.

Skolas 105 gadi ir apliecinājums mūsu spēkam, izturībai un spējai augt. Mēs ticam, ka arī turpmāk mūsu skola būs vieta, kur katrs var atklāt savu potenciālu, kur valda draudzība, cieņa un zinātkāre.

Sveicam visu skolas saimi nozīmīgajā jubilejā! Lai arī turpmāk mūsu skola iedvesmo, izglīto un ved pretī jaunām virsotnēm!

Skolas administrācija

Sveiks, lasītāj!

Sniegi sniga? Putināja? Nekā tamlīdzīga. Ar katru gadu arvien retāk zemi sasilda baltā sniega sedziņa. Kāds no mums brīvajā brīdī cenšas izrauties dabā, kur sniega sega ir biežāka un izskatās pēc ziemas ainavas. Eglu skuju smarža, Ziemassvētku un Jaunā gada gaidīšana ir mūsos radījusi īpašas sajūtas. Esam sev izvirzījuši jaunas apņemšanās 2025.gadā, cerot, ka atbrīvosimies no

smaguma, kas krājiies 2024.gadā. Ziema ir laiks, kad vairāk esam kopā. Tas rada īpašu tuvuma sajūtu. Skolas dzīve ir pilna tādu mirkļu, kuri rada siltuma sajūtu. Mūsu skolas tradīcijas rada prieku, ko var sajūst ikviens, taču patiesais brīnums ir redzams ikdienas sirsnībā, smaidā, ko dāvājam viens otram un rūpēs vienam pret otru. Svarīgākais notikums šajā gadā neapšaubāmi būs Jēkabpils 2.vidusskolas 105 gadu jubilejas svinības, kas pulcēs absolventus, bijušos skolotājus un draugus. Paldies visiem, kuri ar savu darbu veidojuši un veido skolas vēsturi un tās tradīcijas!

Jaunajā gadā novēlu jums atcerēties, ka cilvēki bieži padodas, pirms sasniedz to, ko ir vēlējušies, mēs bieži nenoticam sev, taču tieši šie brīži, kad šķiet, ka viss ir slikti, ir mūsu pagrieziena punkti. Lai skolēnu, vecāku un pedagogu sadarbība ir ceļš uz jauniem sasniegumiem! Droši skatīsimies nākotnē un veidosim savus apņemšanās sarakstus! Lai katra diena ir piepildīta ar prieku, iedvesmu un pānākumiem, kas vairo ticību saviem spēkiem!

**Evelīna Cakule, skolas avīzes
"Šokolāde" redaktors**

Apsveicam Tevi, mūsu skola! ❤️

1.a

1.b

Mana skola
Kad rudens steidz kļavām krāsot lapas,
Tad atkal skan skolas zvans,
Kas aicina mūs atkal tikties-
Ar skolu, ar draugiem, ar savējiem...

Ik dienas ar prieku mēs steidzam
Uz skolu, ko saucam par savu.
Šeit dienas traucas uz priekšu,
Ik mirkli, ko jaunu uzzinot.

Tik ātri paskrējis laiks-

Pētot, atklājot, paveicot.
Tik ābelziedi skolas pagalmā teic,
Ka laiks uz mirkli mums šķirties.

Saulstariem pielietā pilsētā,
Kas Daugavas krastos mīt,
Tās pašā sirdī stāv skola,
Kas mūs uz zināšanām sauc.

(J.Šinkūne)

1.b klase šobrīd nosauca 27 septiņus iemeslus lepoties ar skolu, jo skolā esam mācījušies tikai pusgadu. Bet noteikti meklēsim un atklāsim vēl daudz citus iemeslus, kāpēc priecāties par savu skolu un ar lepnumu nest tās vārdu.

Lai nākotnē skola var lepoties arī ar mūsu paveiktajiem darbiem, tāpat kā mēs lepojamies ar savu skolu!

1.c

Mana skola, daudz laimes dzimšanas dienā! Mēs esam lepnī, priecīgi un zinātkāri!

1.e

Skola: zināšanas, mācības, spēles, draugi,
jaukas skolotājas! 1.e klase vēl skolai ilgu mūžu!

Skola ir mūsu otrās mājas! ❤️

2.a

MŪSU SKOLA IR...

LAI MŪSU SKOLA PASTĀV VĒL VISMĀZ 105 GADUS!

2.A KLAŠE

2.m

3.b

3.c

3.d

3.u

Daudz laimes skolai vēl
3.u klase

3.e

Skola ir mūsu
sirsniņās

3.g

Vēlējums skolai.
Mīļā skola, tu esi tā,
Kur mēs mācāmies un augam.
Tu jaunas zināšanas mums dāvā
Tu esi vieta, kur skolotāji mūs māca.
Mēs negribam pamest šo skolu,
Jo skola mūs veido un palīdz augt,
Palīdz atrast jaunus draugus.
Tavas sienas ir pilnas ar stāstiem
Katrs brīdis, katra minūte
Paliks mūsu gaišās atmiņās.

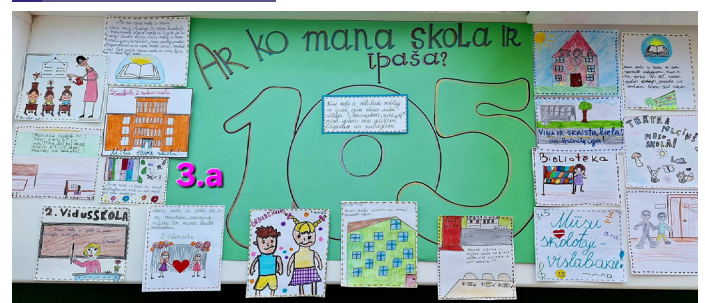
3. g klase

3.i

3.a

4.b

Pirmais gads, otrais gads, trešais gads...
 Un tā līdz pat divpadsmitajam gadam.
 No gada uz gadu gudrību mēģinām noķert.
 Pirmajā klasē alfabētu māca.
 Otrajā klasē pagātņi, tagadni un nākotni
 apgūstam.
 Trešajā klasē reizrēķinu un dalīšanu uzzinām.
 Ceturtajā klasē laikmetus iepazīstam.
 Tikai ir viena vieta, kur gudrību varam noķert –
 Mūsu jaukajā un laimīgajā Jēkabpils 2.vidus-
 skolā!

Autore: Šmagre Dārta-Dzintra ,4.b klase

4.e

5.d

5.a

Mūsu dārgā skola!

Mēs apsveicam Tevi 105 gadu jubilejā!

Lai katrs rīts mūsu skolā sākas ar laipniem sveicieniem, jautriem smaidiem, interesantām nodarbībām, skanīgām pārmaiņām, brīnišķīgiem hobijiem un lieliem centieniem! Lai mūsu skolotāji un skolēni, vecāki un visi skolas darbinieki ir veseli, lai skola lepojas ar saviem bērniem!

Mūsu skolā mācījās mūsu vecvecāki, mammas un tēti. Mēs zinājām, ka tad, kad mums būs 7 gadi, mēs arī dosimies uz mūsu skolu mācīties. Tāpēc mūsu skola mums ir īpaša. Mūsu dārgā skola, mēs Tevi ļoti mīlam!

Tava 5.a klase.

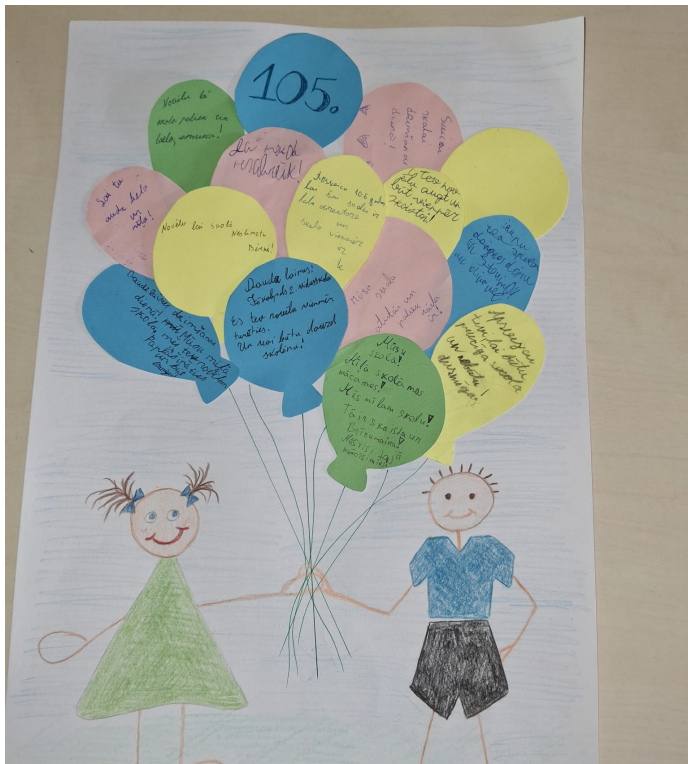
6.b

6.b klase

Mums skola ir īpaša ar to, ka tā ir lielākā, modernākā, tīrākā, mājīgākā, skaistākā, ar sporta zāli un ērtākajām klasēm.

4.d

5.e

Sporta zāle, jo sports ir mans mīļākais mācību priekšmets. (Enija)

Mana mīļākā stunda ir sports. (Anete)

Mana īpašā vieta skolā ir sporta zāle, jo tur notiek mana mīļākā stunda – sports. Arī tāpēc, ka tur var aktīvi izpausties un ar klasi spēlēt spēles. (Elīna)

Sporta zāle – jo man patīk sports, un man patīk, kā izskatās sporta zāle. (Sofija)

Sporta zāle arī man patīk, jo man ļoti patīk sports. (Emīlija)

Sporta zāle, jo man patīk sports (Zlata)

Man patīk sporta zāle, jo tur notiek sports (Ādams)

Man patīk sporta zāle, jo tur var nodarboties ar dažādām aktivitātēm. (Nikita)

Sporta laukums, jo es esmu sportists un esmu aktīvs. Man patīk sportot. (Renārs)

Sporta zāle – patīk sports, laba skolotāja, volejbols. (Sofija)

Man patīk sporta zāle, jo tur var spēlēt tautas bumbu. (Matīss)

Kabinets – 4.03jk, jo tas ir vizuālās mākslas kabinets, un mans mīļākais mācību priekšmets ir vizuālā māksla. (Enija)

4.03 jk – jo tur notiek viena no manām mīļākajām stundām. (Anete)

Mana īpašā vieta skolā ir vizuālās mākslas kabinets, jo tur notiek mana mīļākā stunda. (Reinis)

Vizuālās mākslas kabinets, jo man patīk šī vieta (Zlata)

Man patīk skolas ēdnīcas bufete, jo es tur pārku ļoti garšīgas bulciņas. (Ādams)

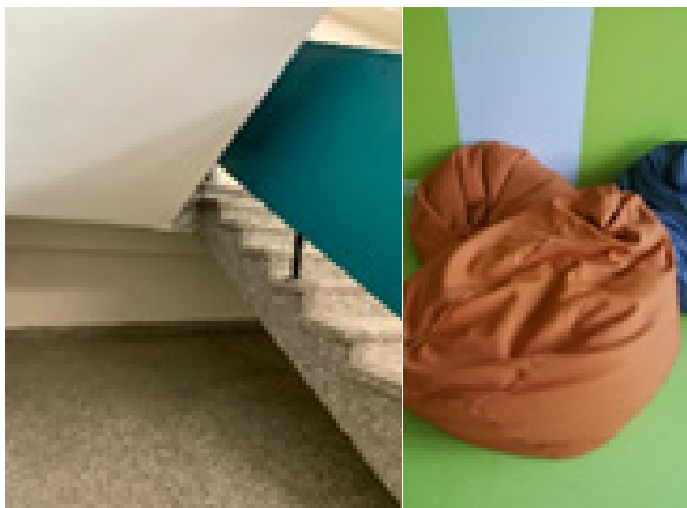
Mana otrā īpašā vieta ir skolas ēdnīcas bufete, jo tur ir garšīgas bulciņas un citi gardi produkti. (Dāvids)

Vēl man patīk skolas ēdnīcas bufete, jo, kad es gribu ēst, eju uz bufeti nopirkt ko gardu. (Matīss)

Man patīk skolas ēdnīcas bufete, jo es tur pārku bulciņas. (Gustavs)

Mana mīļākā vieta skolā ir Dizaina un tehnoloģiju kabinets, jo tur notiek kokapstrādes pulciņš. Es varu taisīt, ko gribu, un tas ir ļoti jauki. Dažreiz pagatavotās lietas ir ļoti noderīgas. Piemēram, es uztaisīju mazajam brālim grabuļi. Iesaku visiem apmeklēt kokapstrādes pulciņu. (Matīss).

Mana mīļākā vieta skolā ir kokapstrādes kabinets (1.07.), jo es apmeklēju kokapstrādes pulciņu. Man ļoti patīk darboties ar koku. Esmu izgatavojis gan nažiņus, gan atslēgas piekariņus. (Henrijs)

Man patīk pufi, jo tie ir ļoti ērti. (Gustavs)

Mana trešā īpašā vieta skolā ir pufi, jo tie ir mīksti un tur ir patīkami pavadīt laiku ar draugiem. (Dāvids)

Man patīk pufi, jo es tur runāju ar draugiem. (Ādams)

Man patīk arī vieta zem kāpnēm. (Olafs)

Man ļoti patīk vieta, kur izveidota vecāko klašu zīmējumu izstāde. Tie ir ļoti skaisti. (Matīss)

Mana mīļākā vieta ir mūzikas kabinets, lai arī pati mūzika man nepatīk. (Olafs)

Man patīk 3.stāva stūrītis pašā gaitenja galā, jo tur nekad neviens netraucē, ja lasu grāmatu. (Katrīna)

Man patīk izeja no skolas, jo pēc stundām es eju uz mājām. (Ādams)

Mana īpašā vieta skolā ir skolas izejas durvis, jo ir tik patīkami iet uz mājām pēc 6 vai vairākām stundām. (Dāvids)

Man patīk izeja, jo beidzot var iziet no skolas un doties uz mājām. (Gustavs).

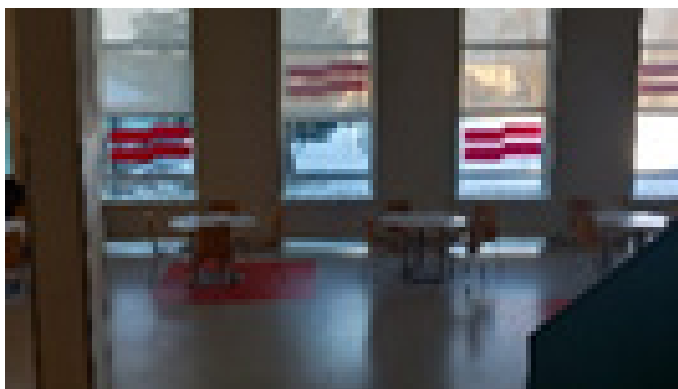

Kabinets -1.08 ik, jo tas ir mūsu klases kabinets (Enija, Anete).

Mana mīļākā vieta skolā ir mana klase, jo tur mēs runājam par interesantām un jautrām lietām (Daniela)

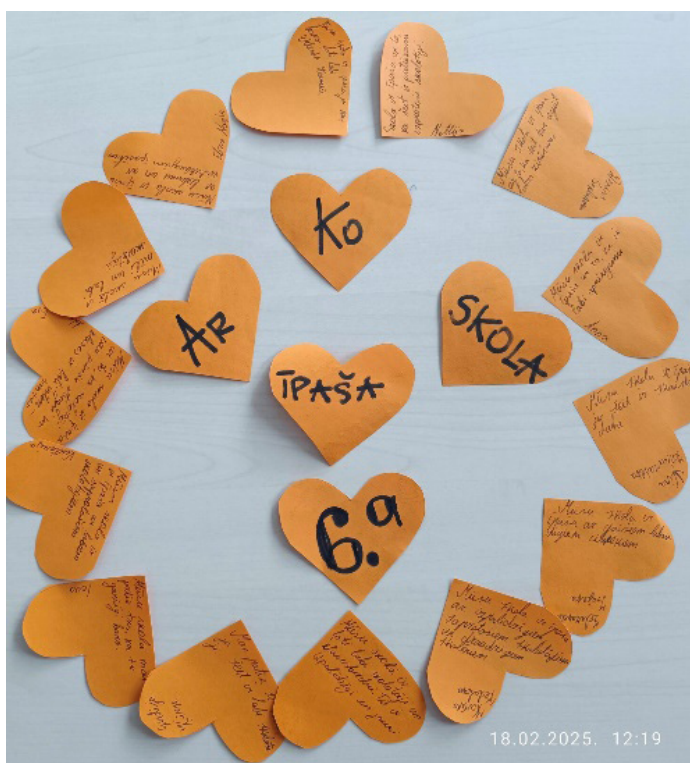
Daudz laimes 105. dzimšanas dienā!

6.a

Vestibils, jo tur ir ļoti skaisti un var atpūsties (Zlata).

Mana īpašā vieta skolā ir vestibils, jo tur ir galdi. Man arī patīk sēdēt uz pufiem. (Emīlija)

18.02.2025. 12:19

6.e

6.i

7.a

“Mūsu skola ir īpaša ar to, ka mēs atradām šeit draugus, mēs visi esam kā liela ģimene. Mēs vienmēr atbalstām viens otru! Skolotāji vienmēr atbalsta mūs!”

“Mana skola ir īpaša ar to, ka tā piedāvā daudz dažādu aktivitāšu ārpus mācību stundām — sporta sacensības, ekskursijas un daudz ko citu.”

“Mana skola ir īpaša ar to, ka mēs iegūstām ne tikai akadēmiskās zināšanas, bet arī mācāmies cienu, draudzību un atbildību.”

7.b

Mana skola ir īpaša ar talantīgajiem pedagogiem, kuri vienmēr palīdzēs un atbalstīs, ar mīļajiem pavāriem, kuri katru dienu gatavo mums garšīgu ēdienu. Mums ir arī superīga skolas padome un skolas darbinieki. Es esmu pateicīga arī skolas direktorei par labi iekārtotām modernajām klasēm! (Milana Kačanovska)

Katra skola ir īpaša savā veidā, bet mana skola ir vieta, kur piepildās sapņi, attīstās talanti un veidojas draudzība. (Lera Krasnova)

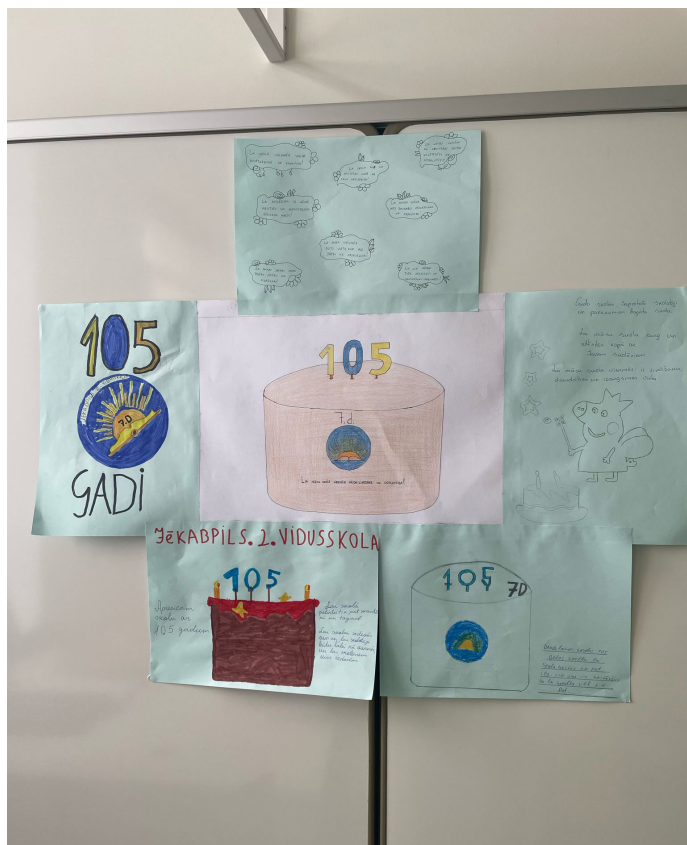
Mana skola ir īpaša ar to, ka es varu iemācīties daudz jaunu lietu un iegūt draugus. (Adriāns Lapiņš)

Mana skola ir īpaša ar to, ka tā sniedz ne tikai izglītību, bet arī iespēju pilnveidoties kā personībai. Skolā es iegūstu zināšanas un arī attīstu prasmes, kas palīdz man dzīvot labāk. (Nellijs Nikitina)

Mana skola, Jēkabpils 2. Vidusskola, ir īpaša ar to, ka tajā ir lielākais skolēnu skaits pilsētā, ar klasēm, kurās ir līdz pat 30 skolēniem. (Nils Maļcevs)

Mana skola ir īpaša ar skolas ēdnīcu, jo šeit gatavo visgaršīgākās pusdienas, skolā strādā vislabākie skolotāji, mācības notiek modernos kabinetos un šeit sastapti un iepazīti labi klasesbiedri. (Daniils Lebedevs)

7.d

7.c

8.b

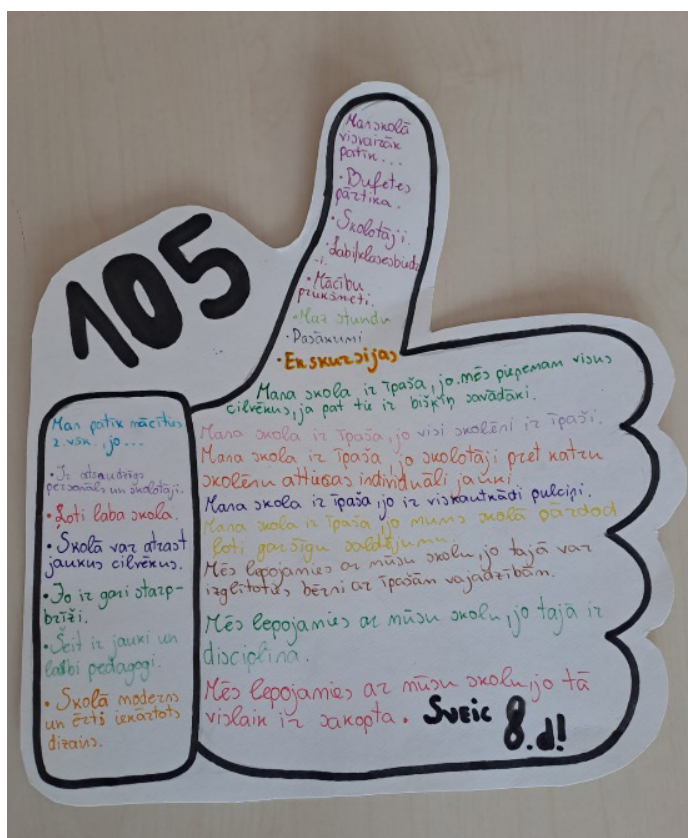
8.a

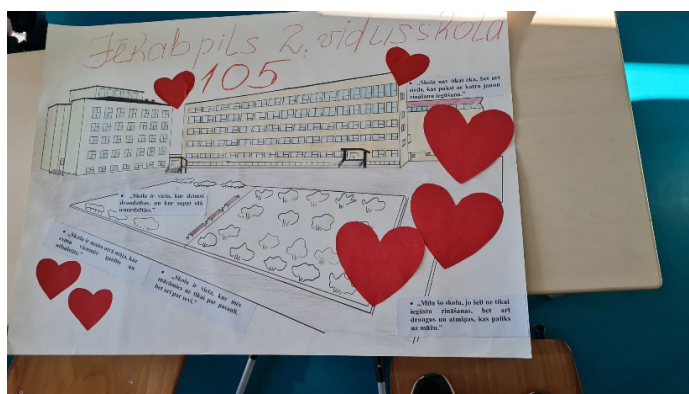
8.c

8.d

9.a

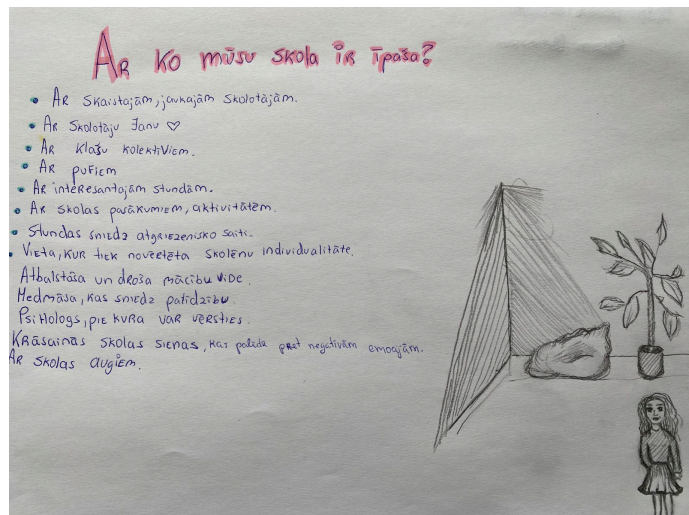
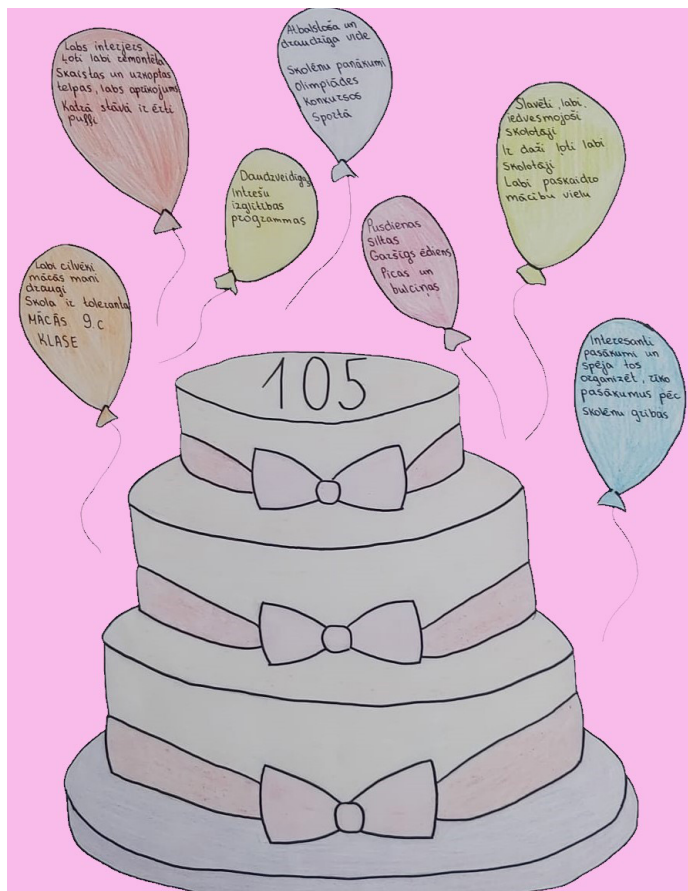
9.b

Mūsu skola ir īpaša, jo tā ir vislielākā mūsu pilsētā, ļoti moderni aprīkota, silta un ērta. Te vienmēr mūs sagaidīs, mācīs, audzinās, dos padomus, pabaros un nomierinās. Šeit mēs esam sastapuši labus draugus, visjaukākos skolotājus, piedzīvojuši daudz neizmirstamu brīžu.

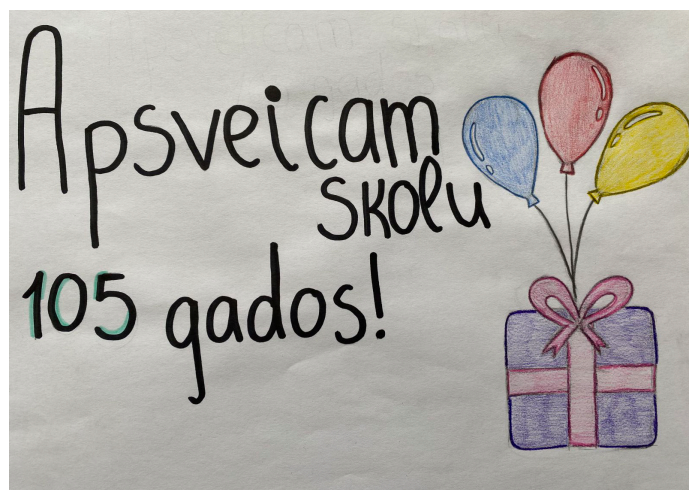
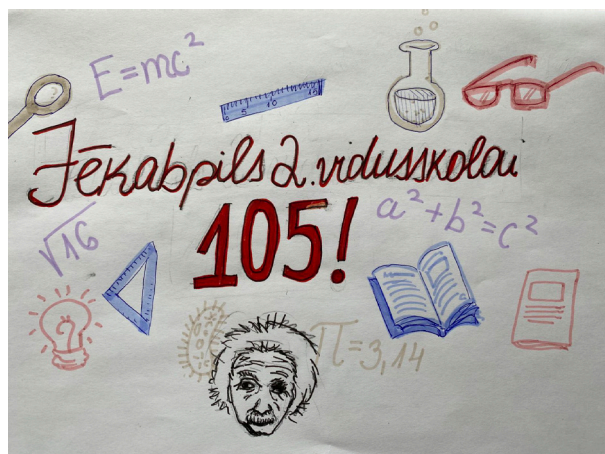
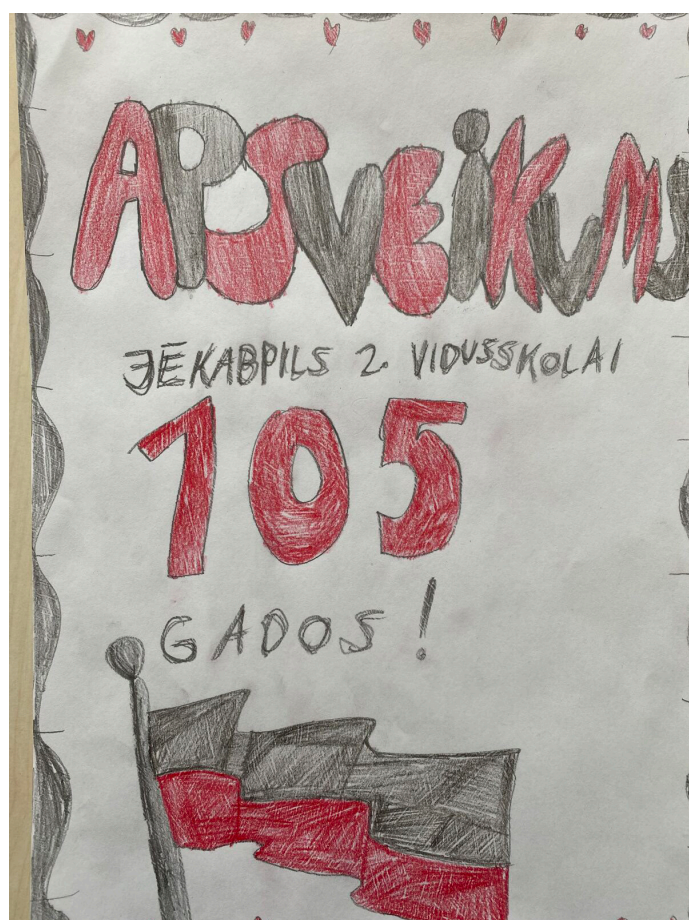
Sveicieni dzimšanas dienā, mana, tava, mūsu SKOLA !

9.c

9.d

10.a

Skola ir mūsu pirmā satikšanās ar pasauli – un tās pieskāriens ir tas, kas liek mums augt.

Kad mēs pirmo reizi ieejam skolā, tā maigi pieskaras mums ar atvērtām durvīm un jaunām iespējām. Tā satausta ne tikai mūsu bailes un neziņu, bet arī zinātkāri un sapņus. Pirmie burti, pirmie eksperimenti un pirmās draudzības – tie visi ir skolas pieskārieni, kas iezīmē mūsu ceļu.

Skola ir kā dzīvs organisms, un tās pieskāriens ir visur. Tas ir jūtams grāmatās, kuras atver durvis uz jaunu zināšanu pasauli. Kad pirksti slīd pār to vākiem, šķiet, ka pats laiks runā ar mums, nesot sev līdzī pagātnes un nākotnes gudrības.

Soli, kuros sēžam, nes mūsu domas un sapņus. Tie izjūt satraukumu pirms kontroldarba, prieku pēc labi paveikta darba un draudzības siltumu, kad dalāmies ar kādu noslēpumu vai smieklos.

Drauga plecs – tas ir viens no spēcīgākajiem pieskārieniem skolā. Tas sniedz atbalstu, kad ir grūti, un stiprina ticību sev, kad viss šķiet sarežģīts. Tā ir drošības sajūta, kas liek saprast – mēs neesam vieni.

Un tad ir skolotāju atbalsts – neredzams, bet klātesošs. Viņu roku pieskāriens uz pleca, iedrošinājuma vārdi vai vienkārši saprotošs skatiens – tas viss ir skolas pieskāriens, kas palīdz augt ne tikai zināšanās, bet arī pārliecībā par sevi.

Skola satausta mūs caur priekšmetiem un cilvēkiem, atstājot pēdas, kas paliek ar mums uz mūžu.

10.b

Ja skola savā dzimšanas dienā pēkšņi pārvērstos par dzīvu būtni un varētu pastaigāties pa skolu un tās apkārtni, tad varētu satrast un iemēģināt, cik ērti ir skolas gaitenīs izvietotie pufi, sajūst prieku par skolēnu mācību sasniegumiem, svētku reizēs rādītajiem priekšnesumiem, laipnību un sirsnību no skolēniem, skolotājiem, darbiniekiem, draudzīgus apskāvienus. Sadzirdēt zvanu uz mācību stundām un no tām, skolēnu smieklus, sarunas, diskusijas, dziedātās dziesmas, orķestra radītās skaņas, anekdotes starpbrīžos. Saredzēt sakopto skolas vidi un apkārtni, izvietotos skolēnu radošos darbus.

11.a

11. A kase

12.a

Skola redz mūsu dažādību – gan panākumus, gan kļūdas, no kurām mācāmies. Tā redz mūsu centību, prieku par sasniegumiem un reizēm arī vilšanos, kad kaut kas neizdodas. Skola dzird mūsu čukstus un tenkas starpbrīžos, skaļos smieklus un nopietnās sarunas, skolotāju iedrošinošos vārdus un zvanu, kas sāk un noslēdz dienu. Tā jūt mūsu pieskārienus, kad šķirstām burtnīcas, rakstām uz tāfeles vai paceļam zīmuli, kas nokritis uz grīdas. Skola jūt arī mūsu satraukumu – pirmo reizi ienākot pa tās durvīm, stāvēt pie tāfeles vai gaidot pārbaudes darba rezultātus. Tā jūt arī prieku, lepnumu un gandarījumu par paveikto.

Satausta – grāmatas un burtnīcas, kas glabā mūsu zināšanas un pūles. Sajūt solus, kuros

esam sēdējuši tik daudz stundu, tāfeli, uz kuras pierakstītas formulas un domas, drauga roku, kas iedod pēdējo veiksmes vēlējumu pirms atbildes.

Saredz – saules starus, kas no rīta iespīd klāsēs un modina pat tad, kad negribas celties. Skolas gaitenūs, kas redzējuši mūsu prieku, satraukumu un nogurumu. Skolas pagalmu, kur pavasarī viss plaukst, un svētkus, kas vienmēr rada īpašu sajūtu.

Sadzird – zvanu, kas aicina uz stundām un no tām. Skolēnu balsis, kas piepilda gaitenūs, čukstus pirms kontroldarbiem, diskusijas

par stundās apspriesto un draugu smieklus. Mūziku skolas pasākumos, orķestra skaņas un dziesmas, kas skan svētkos.

Sajūt – satraukumu, stāvojot pie tāfeles, un prieku, kad beidzot saproti sarežģītu uzdevumu. Lepnumu par panākumiem un kopā būšanas siltumu skolas svētkos. Šeit piedzīvotais – gan pirmie izaicinājumi, gan draudzība un kopīgās uzvaras – paliks ar mums vienmēr.

Mēs, 12.a klase, novēlam skolai turpināt augt un attīstīties, lai tā vienmēr būtu vieta, kur ikviens var justies labi, mācīties, atrast draugus un veidot atmiņas, kas paliks uz mūžu!

Skolas atmiņu albumus pārlapojot

Joprojām staltai un gaišai stāvojot, Jēkabpils 2.vidusskola ar prieku sagaida tās audzēkņus, pedagogus, vecākus, absolventus un ciemiņus. 105 gadu laikā skola ir piedzīvojusi pārmaiņas, kas veicinājušas skolas attīstību. Līdz pat šodienai, sākot jau ar skolas pastāvēšanas pirmsākumiem, tajā vienmēr ir bijis kvalitatīvs mācību darbs, ko nodrošina kompetenti pedagogi. Skolu veido draudzīgs un satiecīgs kolektīvs, kas kopīgi raugās nākotnē, bet dzīvo tagadnē un lepojas ar sasniegto. Jēkabpils 2.vidusskolā mācās ne tikai aktīvi, mērķtiecīgi, pacietīgi un drosmīgi skolēni, bet izglītību ir ieguvuši arī absolventi, kuri paši papildinājuši skolas pedagogu saimi, kā arī, izmantojot Jēkabpils 2. vidusskolas sniegtos zināšanu pamatus, augstāko izglītību turpina iegūt studenti, bet ar panākumiem karjerā var lepoties daudzi mūsu skolas absolventi. Absolventu salidojums – tie ir dvēseles svētki, tā ir laime satikties, tās ir atmiņas par brīnišķīgajiem skolas gadiem – visskaistākajiem katra absolventa dzīvē.

Jeļena Jaskova, 1986.gada absolvente

Mana pirmā skolas diena. Cik ļoti es biju uztraukusies, pirms iegāju klasē! Skolas forma, ziedu pušķis un soma, kas man šķita tik liela un smaga. Gaiša klase, skolas galdi - viss bija jauns un nepazīstams. Pirmā skolotāja - gan laba, gan stingra vienlaikus. Pirmie draugi,

Jēkabpils 2.vidusskolas skolotāji - absolventi
skolas 100 gadu jubilejā

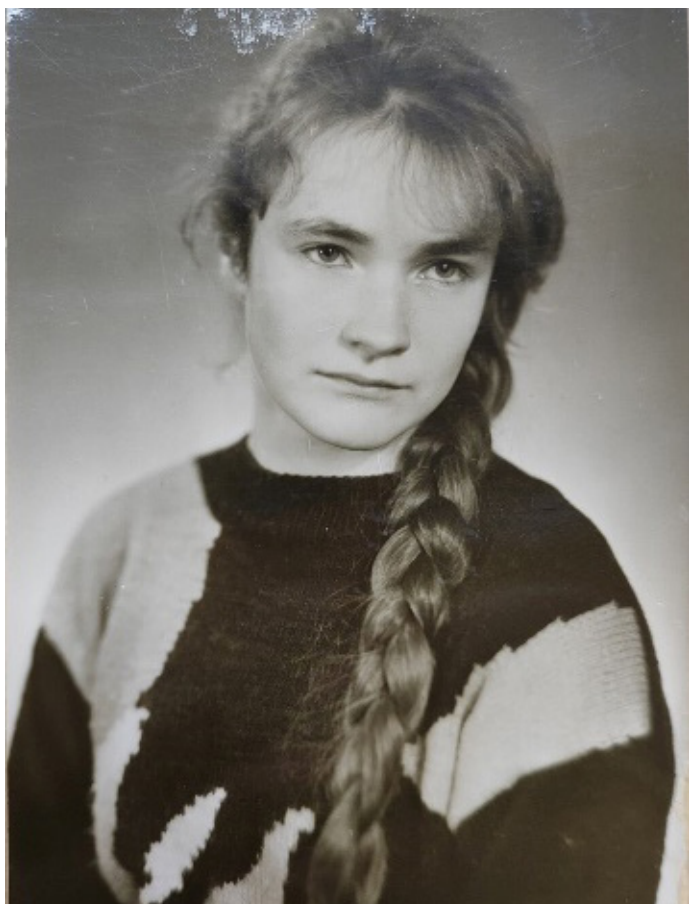
pirmās spēles, pirmie mācību priekšmeti - viss bija tik īpašs.

Ar katru gadu skola vairāk un vairāk kļuva par manām otrajām mājām. Pirmajos gados mācības bija vieglākas, taču ar laiku šķita, ka uz mums "krīt vesela pasaule" ar jaunām zināšanām. Visvairāk man patika matemātika. Iespējams, tāpēc, ka tā man viegli paDEVās.

Jeļena Jaskova, 1971.gada 1.septembrī

Natālija Zarkeviča, 1989.gada absolvente

Katru gadu skola kļuva aizvien interesantāka, un mēs arvien vairāk uzzinājām, ko nozīmē būt daļai no lielas kopienas. Mēs ne tikai mācījāmies. Es atceros darbu kolhozu laukos un ekskursijas, klases vakariņas un skolas svētkus, ikgadējos Jaungada vakara iestudējumu mēģinājumus. Toreiz izrāde, ko iestudēja vecāko klašu skolēni, vēl nebija skolas tradīcija, bet katra klase veidoja savu mazo izrādi. Tas bija lieliski!

Man nepietiks vārdu, lai aprakstītu visus brīžus, ko es esmu piedzīvojusi skolā, bet vienu es zinu noteikti: pirmie skolas gadi - tie ir laimīgie brīži, kurus es nekad neaizmirsīšu. Iespējams, tas arī ietekmēja manu profesijas izvēli - kļūt par skolotāju.

Šķiet, tas bija tikai vakar, kad es un mani klasesbiedri ar smiekliem un nelielu satraukumu pēdējo reizi izgājām pa skolas durvīm kā skolēni. Mūsu klase bija īpaši draudzīga – mēs ne tikai kopā mācījāmies, bet arī kopā darījām blēņas. Katru mēnesi mēs organizējām klases vakarus skolā, svinot dzimšanas dienas. Vidusskolas posmā bieži organizējām pasākumus arī skolas līmenī - īstenojām savas idejas, paši rakstījām scenārijus, šuvām kostīmus. Un interneta tajā laikā nebija - par visu bija jādomā pašiem.

Man vienmēr ir ļoti veicies ar cilvēkiem, kas bijuši man blakus. Skolas gados man blakus bija klasesbiedri, kas vienmēr bija gatavi atbalstīt un palīdzēt. Arī skolotāji – ne tikai gudri un prasīgi, bet arī iedvesmojoši un saprotoši. Viņi ticēja mums un palīdzēja ne tikai iegūt zināšanas, bet arī veidoja raksturu un skatījumu uz dzīvi.

Ne par velti, pieci cilvēki no mūsu klases aizgāja mācīties par skolotājiem. Tajā skaitā arī es. Un pēc 5 gadiem es atgriezos savā skolā, bet jau kā skolotāja. Strādāt skolā, kuru pati esmu absolvējusi, ir īpašs gods un atbildība. Un arī šeit man turpina veikties – jau vairākus gadus mani ieskauj lieliski kolēģi, daži no tiem

ir mani bijušie skolotāji.

Tomēr viena no lielākajām dzīves dāvanām ir tas, ka mūsu klase nav tikai pagātnes atmiņas – mēs turpinām uzturēt ciešu saikni un katru gadu ar nepacietību gaidām absolventu salidojumu un tiekamies, lai atcerētos skolas gadus, dalītos dzīves notikumos un

Larisa Aleksandrova, 1989.gada absolvente

Es absolvēju skolu jau ļoti sen – 1989. gadā, pagājušajā gadsimtā. :) Visbiežāk atceros savu pirmo skolotāju Tatjanu Drozdovu. Viņa bija ļoti enerģiska un taisnīga. Katrai mācību stundai skolotājai Tatjanas Drozdovai uz galda vienmēr bija sagatavots mācību stundas konspekts. Starpbrīžos mēs tajā ieskatījāmies, interesējāmies par tā struktūru, lai mājās “spēlētu skolu”. Man īpaši atmiņā palikusi viņas ļoti skaistā un zaļā kleita – piegriezta pie jostasvietas un ar plīvētu svārkņu daļu. Uz skolu skolotāja Tatjana vienmēr gāja ātriem soliem.

Atceros, ka pēc jaunās skolas ēkas uzcelšanas mēs pēc remonta tīrījām grīdas, logus.

vienkārši baudītu kopā būšanu. Šīs tikšanās ir īpašas – tajās mēs joprojām jūtamies kā tie paši skolēni, kuri reiz sēdēja vienā solā, smējās un kopā sapņoja par nākotni.

Šī skola visu dzīvi ir manas otrās mājas. Es ļoti vēlos, lai arī šodienas skolēniem skolas gadi paliktu tikpat silti atmiņās kā man.

Pēc tam mācījāmies pavisam jaunās klasēs. Vecākajās klasēs spilgti atceros ārpusstundu pasākumus – kinolekcijas visai skolai pilsētas kinoteātrī, interesantos tematiskos vakarus skolas grāmatu mīļotāju klubā “Lāpa” un skolas Jaungada karnevālus.

Mani mīļākie mācību priekšmeti skolā bija matemātika, īpaši ģeometrija, kā arī rasēšana un zīmēšana. Vidusskolas gados mana klases audzinātāja bija ķīmijas skolotāja Irina Starodubceva. Mēs viņu ļoti mīlējām. Kopā ar skolotāju Irinu Starodubcevu bieži devāmies tālās ekskursijās ar klasi.

Pēc skolas beigšanas es pati kļuva par skolotāju. Mani darbā pieņēma Aleksandrs Deinis – harizmātisks, gudrs un taktisks Jēkabpils 2. vidusskolas direktors. Tad daži mani skolotāji kļuva par maniem kolēģiem un mentoriem. Bet tas jau ir pavisam cits stāsts.

Jeļena Graudiņa, 1996.gada absolvente

Skolotāju diena, 1995.g. Jeļena Graudiņa mācās 12.klasē un Andris Lazdiņš, fizikas skolotājs un klases audzinātājs, rāda “mīlestību pret skolēniem”

Skolas gadi – tas bija laiks, kad daudz ko uzzināju ne tikai no grāmatām, bet arī no cilvēkiem, kuri bija blakus. Skolu pabeidzu 1996. gadā, un tajos gados bija tik daudz īpašu brīžu, kas palikuši dziļi atmiņā.

Andris Lazdiņš, fizikas skolotājs, bija mans klases audzinātājs – cilvēks ar neapprakstāmu humora izjūtu, kurš spēja ar smiekiem atvieglot pat visnopietnākās stundas. Viņš prata atrast veidu, kā mācīt pat visgrūtākās lietas, izmantojot dzīvotspējīgus piemērus un vienmēr saglabājot labu garastāvokli. Mēs, skolēni, viņu ļoti cienījām, un viņa stundas vienmēr bija gaidītas.

Bet Zinaida Deine – mūsu krievu valodas un literatūras skolotāja – bija “dzīves” skolotāja. Viņa nebija tikai skolotāja ar dziļām zināšanām par literatūru, bet arī cilvēks, kurš iemācīja dzīvot. Viņas gudrība, maigums un pieeja katram no mums ļāva saprast, ka dzīve ir daudz kas vairāk, nekā tikai akadēmiski sasniegumi. Zinaida Deine nekad neslēpa savas jūtas, un viņas stundas bieži pārvērtās par dziļām sarunām par dzīvi, mīlestību un cilvēcību.

Vidusskolas gadi ir pilni ar atmiņām, kas palikušas uz mūžu. Atceros, kā pati rakstīju un veidoju mūsu skolas avīzi “Šokolāde”, kas saglabājusies līdz pat šodienai. “Jautro un atjautīgo klubs” spēles bija mūsu lielākā iz-

klaide – mēs, pilni enerģijas, cīnījāmies par uzvaru un centāmies visus uzjautrināt. Atceros literāros vakarus, kurus gatavojām kopā ar Zinaidu Deini. Tie bija īpaši brīži, kuros varējām izpaust savu iekšējo pasauli. Taču nekas nevar būt labāks un neaizmirstamāks par ekskursijām un pārgājieniem kopā ar klasi, kad mēs ar mugursomām plecos devāmies dabā ar velosipēdiem, smejojoties un pārrunājot visdažādākās tēmas, neskatoties pat uz lietainu laiku.

Pateikties vēlos arī skolas direktoram Aleksandram Deiniem. Viņš bija cilvēks, kurš ne tikai vadīja skolu, bet arī iedvesmoja mūs, skolēnus. Aleksandrs Deinis vienmēr bija gatavs uz klausīt mūsu idejas un palīdzēt realizēt tās, bieži aicinot mūs piedalīties dažādās skolas un ārpusskolas aktivitātēs.

Skolas gadi bija laiks, kad mēs augām kopā, kļuvām par draugiem, iemācījāmies ne tikai mācību priekšmetus, bet arī dzīvot. Tas bija laiks, kuru es nekad neaizmirsīšu, un, pateicoties skolotājiem un klasesbiedriem, man ir daudz dārgu atmiņu, kas mani pavada arī šodien.

Jelena Mazureviča (Morozova), 1996.gada absolvente

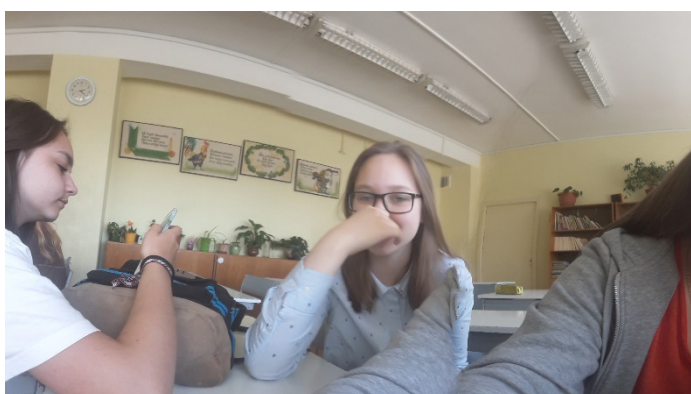
Skolu esmu absolvējusi 1996. gadā. Mums bieži mainījās klases audzinātājas. Bet 8. klasē mums paziņoja, ka atnāks jauna skolotāja. Klases durvis atvērās un ienāca viņa, skaista un smaidīga -Larisa Ridzevska(tagad Larisa Aleksandrova). Vizuālās mākslas stundas bija aizraujošas, nedaudz garlaicīgas teorijas un daudz interesanta praktiskā darba, ļaujot

mums izpausties radoši. Lieliski pasākumi, sadraudzības brauciens uz Mežāres pamatskolu, jautri skolas vakari un pārgājiens uz Namiķa ezeru ar nakšņošanu un garām sarunām pie ugunsкура. Visbeidzot-neaizmirstams izlaidums skolas aktu zālē. Andra Lazdiņa stundās mācīto atceros pat šodien, jo elektrības ķēde + un – noderēja dzīvē. Paldies , ka pievilcāt gada atzīmi, jo saņēmu kāroto dāvanu no vecākiem par labu liecību. Esmu lepna un gandarīta, ka strādāju ar Jums vienā darbā vietā. Jūs ar savu piemēru parādījāt, ka līdzdalība, atbalsts un sapratne iet roku rokā un ir ļoti noderīgi ikdienā jebkurā dzīves situācijā. PALDIES!

Inese Skrimble, 2022.gada absolvente

No skolas gadiem ir palikušas neskaitāmi daudz patīkamas atmiņas. Taču pirmais, kas nāk prāta ir patīkamās sajūtas un kopējā skolas bilde. Ja godīgi, es ilgojos pēc skolas pirms remonta, kad katrs stūrītis bija atšķirīgs no pārējiem. Es joprojām spilgti atceros detaļas katru klasi, kurā es mācījos. Katra klase bija kā atsevišķa pasaule ar savu krāsu, noskaņu un atribūtiķu. Piemēram, atceros zaļ-

ganīgo un gandrīz vienmēr saulaino krievu valodas kabinetu, kur pa visu sienu stāvēja liels skapis ar grāmatām. Uz sienas liela glezna un rakstnieku portreti, un zem tiem "zaļais stūrītis" ar daudzām puķēm. No vidusskolas vairāk atmiņā palika kādas aktivitātes, bieži veidojām kaut ko radošu. Piemēram, viens no pirmajiem radošajiem darbiem bija mūsu iesvētīšanas video 10. klasē, kur mēs bijām citplanētieši.

13. klase

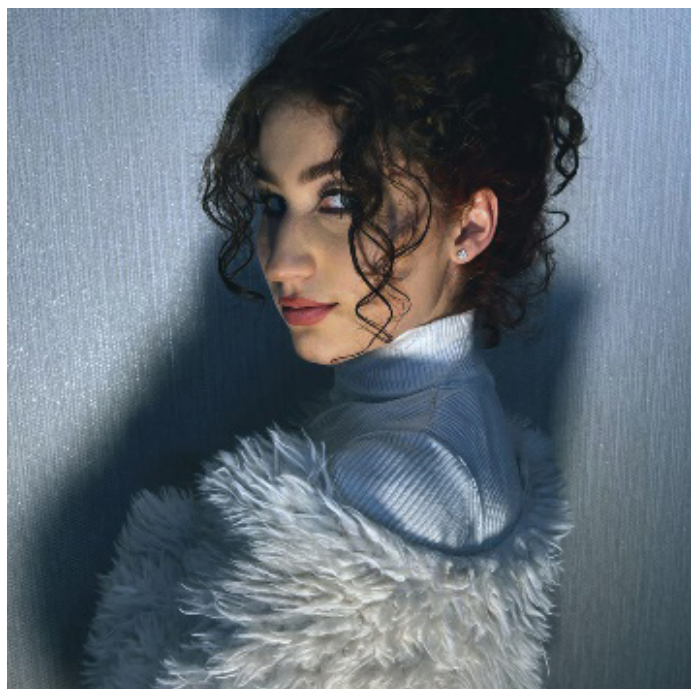

Laiks neapturami steidz uz priekšu, un mums neatliek nekas cits, kā piespiedu kārtā iet tam līdzī. Konkrētā posma sākumā ir vides, ruftinas un cilvēku maiņa. Kā jūtas skolas absolvents, kad tik krasi tiek nomainīta vide? Kādi ir izaicinājumi un sajūtas par jauno statusu? Mums, skolas avīzes "Šokolāde" korespondentiem, bija interesanti uzzināt, kā klājas mūsu skolas absolventiem. Uz sarunu aicinājām Janu Lukjanovu, Andri Tutinu, Nikolu Baklanovu, Anastasiju Veličko un Artjomu Bogdanovu.

1. Kādas ir sajūtas, kad Tevi pirmo reizi intervē nu jau kā absolventu?
2. Kas bija grūtākais pārbaudījums, izaicinājums vai krasākā izmaiņa, sākot studēt citā pilsētā?
3. Ko tieši un kur Tu studē?
4. Vai tā ir Tava bērnības sapņa karjera?
5. Kā beigās nonāci tieši līdz šīm studijām?
6. Kas ir grūtākais studenta dzīvē?
7. Kādas ir tavas atziņas par skolas laiku?
8. Ko Tu ieteiktu šī brīža divpadsmitajiem, nākamajiem studentiem?

Dajana Kučika

Jēkabpils 2.vidusskolas
2019.gada absolvente

1.Ļoti patīkami, ka skola vēl atceras absolventus pēc tik ilga laika.

2.Kad es pārcēlos uz citu pilsētu, lai mācītos tālāk, grūtākais bija sagaidīt nedēļas nogali, lai atgrieztos mājās. Ar laiku sāku mazāk braukt mājās un pat pēc akadēmijas beigšanas sāku strādāt Rīgā. Visbeidzot es atgriezos savā dzimtajā pilsētā un tagad strādāju šeit. Kā saka: "Kur esi dzimis, tur atradīsi sev pielietojumu!".

Jana Lukjanova

Jēkabpils 2.vidusskolas
2020.gada absolvente

Jēkabpils 2.vidusskolu es absolvēju 2019. gadā un iestājos Daugavpils Universitātē Izglītības un vadības fakultātē Pamatizglītības (1.-6.klases) un pirmsskolas skolotāja programmā. 2023.gada jūnijā absolvēju un ieguvu bakalaura grādu, bet septembrī atkal iestājos Daugavpils Universitātē Humanitāro un

3.Pabeidzu LSPA (Latvijas Sporta pedagogijas akadēmija) un kļuvu par fizioterapeiti.

4.Nē, bet bija līdzīga.

5.Tas bija ģimenes locekļu ieteikums.

6.Ļoti daudzas negulētas naktis, gatavojoties kārtējam eksāmenam.

7.Tie bija bezrūpīgi un laimīgi.

8.Nebaidieties no šķēršļiem, esiet drosmīgi, atbildīgi, un tad viss izdosies!

sociālo zinātņu fakultātē Matemātikas skolotāja programmā un pašlaik mācos 2.kursā.

Studiju sākumā bija grūti pierast, ka nav jāiet katru dienu uz skolu, bet jābrauc uz citu pilsētu, patstāvīgi jādzīvo svešā pilsētā un mājās brauc tikai piektdienās, bet svētdien atpakaļ uz Daugavpili. Pamatizglītības(1.-6.klases) un pirmsskolas skolotāja programmā klātienē man izdevās mācīties tikai vienu semestri, jo sākās Covid-19 un visas mācības notika tiešsaistē. Kursā mēs bijām 8 studentes,

un visas bijām no dažādām Latvijas vietām: Daugavpils, Preiļi, Līvāni, Jēkabpils, Zasa, Lei-
maņi. Līdz studiju beigām nonācām tikai 7. Studijas bija interesantas, jo katru reizi mēs
uzzinājām kaut ko jaunu, balstoties uz savu
skolas pieredzi. Visvairāk man patika prak-
se, kur mēs devāmies uz skolu un pirmsskolu,
vērojām mācību procesu un vadījām nodar-
bības. Pats grūtākais bija rakstīt dažādas at-
skaites un bakalaura darbu, kā arī savienot
mācības ar darbu, jo 4.kursa otrajā pusē es
sāku un turpinu strādāt Ābeļu pamatskolas
pirmsskolas grupās.

Sākot mācīties otro reizi (2023.-līdz šim brīdim)
mācības kļuva interesantākas un sarežģītā-
kas, jo tagad mācos padziļināti matemātiku.
Pirmā kursa pirmajā pusgadā mēs bijām 5,
bet uz gada beigām palikām tikai 2. Otrajā
kursā mācības uzsāku vienīgā. Milzīgs paldies
maniem atsaucīgajiem docētājiem, kuri nāk
prefī, jo vienmēr ir iespēja sarunāt, kad es

2020.gadā (studiju laikā) dibināju Ābeļu tautas
namā bērnu un jauniešu dramatisko pulciņu
"Sprīdītis" (es esmu labajā pusē.

sitāte un Latvijas Universitāte, bet aizbraucot
ekskursijā uz atvērto durvju dienu, izvēlējos
DU.

Divpadsmitās klases absolventiem ieteik-
tu nekad nebaidīties pieņemt lēmumus un
vienmēr sekot saviem mērķiem un sapņiem.
Citēšu DU dekāna teikto: "Mācības paliek
mācības, bet nekad neaizmirsti par sevi un
savu brīvo laiku. Nodarbojies ar to, kas tev
patīk un no kā tu saņem pozitīvas emocijas."

varu atbraukt uz lekcijām DU.

Kļūt par skolotāju man bija bērnības sapnis.
Mana vecmamma aptuveni 50 gadus no-
strādāja par sporta skolotāju. Būdama 5-6
gadu vecumā, ļoti bieži palīdzēju vecmam-
mai skolā, tāpēc izvēlēties savu nākotnes
profesiju nebija grūti. Būdama 7.klasē, sāku
interesēties, kur var mācīties par pedagogu.
Tajā laikā zināju tikai 2 augstskolas, kuras īste-
no skolotāju programmu: Daugavpils Univer-

Andris Tutins

Jēkabpils 2.vidusskolas
2020.gada absolvents

1. Pirmkārt, tā ir pārsteiguma sajūta, jo tev iedots atelpas brīdis no ikdienas un ir iespēja izpausties. Otrkārt, atmiņas par skolā pavadīto laiku un notikumiem, kuri vairs neīstenosies. Treškārt, man ir liels gods būt intervētam, jo, iespējams, mans stāsts var noderēt ierosmei.

2. Parasti studijas citā pilsētā saistās ar patstāvīgās dzīves sākumu, kad sāk dzīvot atsevišķi no vecākiem un tev jāspēj pašam rūpēties par sevi, jāorganizē un jāizmanto savs laiks efektīvi. Es šajā ziņā nebiju izņēmums un biju spiests pielāgoties jaunajai videi.

3. Es jau esmu pabeidzis studijas un esmu Rīgas Tehniskās universitātes profesionālā bakalaura studiju programmas "Būvniecība" absolvents.

4. Viennozīmīgi - nē. Tā kā profesiju spektrs ir plašs, skolas gaitās vēlamā profesija pastāvīgi mainījās, bet es vienmēr paturēju prātā tādas specialitātes kā loģistikas, elektrosakaru inženieris, mehatroniķis.

5. 11. klasē man bija iespēja piedalīties RTU organizētajā pasākumā "Seko studentam", un divas studentes mani iepazīstināja ar tādām profesijām kā elektroinženieris un būvinženieris. Uz to brīdi būvniecība mani neinteresēja un šķita garlaicīga. Toties pēc tam, neilgi pirms skolas pabeigšanas, man izdevās pastrādāt būvlaukumā, kur es iztēlojos, cik aizraujoši ir plānot un vadīt būvdarbus.

6. Manuprāt, atrast sevī iekšējo spēku, lai sasniegtu mērķi, un nav svarīgi, vai runa ir par

kārtējo studiju projektu vai noslēguma darbu. Algots darbs paralēli mācībām, kas ir saistīts ar apgūstamo profesiju, no vienas puses dod zināšanas, kas noder studijām, bet vienlaicīgi 'izsūc tevi'.

7. Lepojos ar tām iespējām, kuras savā laikā man iedeva skola. Tā ir vieta, kur esmu izaudzis garīgi un intelektuāli. Vēlos izteikt pateicību visiem skolotājiem, kas mani kādreiz mācīja, kā arī skolas darbiniekiem, kas nodrošinājuši skolas nepārtrauktu darbību.

8. Gribētu novēlēt veiksmi un neatlaidību. Lai nākamās izglītības iestādes izvēlēta programma sniegtu specifiskas un darba tirgū pieprasītas zināšanas.

P.S. Šobrīd strādāju vienā no AS "UPB" grupas uzņēmumā par ēku konstrukciju būvinženieri. Veicu tērauda un dzelzsbetona konstrukciju aprēķinus, 3D modelēšanu un detalizāciju, kā arī rasējumu sagatavošanu.

Nikola Baklanova

Jēkabpils 2.vidusskolas
2023.gada absolvente

Sveiki! Rakstu jums no Jūrmalas.

Esmu Nikola Baklanova-Jēkabpils 2.vidusskolas 2023.gada absolvente. Tik interesantas sajūtas, kad dodu interviju kā absolvente skolas avīzei, bet ceru, ka kādam no lasītājiem mana, studentes, pieredze būs noderīga. Sākumā viss likās pārāk nepierasts un grūts,

jo sākās dzīve citā vidē. Pierast pie tā, ka tu aizbrauc no ģimenes, esi viena citā pilsētā, tas bija pats grūtākais, bet ar laiku pieradu. Es šobrīd studēju Latvijas Universitātes P. Stradiņa medicīnas koledžā studiju programmā "Radiologa asistents". Kas tad ir "radiologa asistents"? Radiologa asistents ir medicīnas persona, kura veic tādus izmeklējumus kā rentgens, ultrasonogrāfija, magnētiskā rezonanse un daudz ko vēl, kas saistīts ar attēlu iegūšanu. Studiju 1. gadā bija ļoti daudz kā interesanta - ļoti daudz prakses gan slimnīcā, gan koledžā. Šeit strādā profesionāļi, un ar viņiem ir ļoti interesanti, jo daudz ko viņi stāsta no savas pieredzes, un tas ir ļoti vērtīgi. Skolas laikā bija ļoti grūti saprast, par ko un kur tad tieši iet mācīties, bet, izskatot ko-

ledžu un universitāšu piedāvājumus, izlēmu, ka nākotni saistīšu ar medicīnu, jo vienmēr zināju, ka gribu strādāt slimnīcā un palīdzēt cilvēkiem. Tā es esmu šeit, Latvijas Universitātes P. Stradiņa medicīnas koledžā, un esmu priecīga par to, ka izvēlējos tieši šo koledžu! Bet nevajag arī aizmirst par to, ka medicīnas studenta dzīve nav viegla. 1. studiju gadā bija ļoti grūti sesijas laikā, kad ir eksāmens ne divos un ne pat trijos priekšmetos, bet 10, bet viss ir godam izturēts, un šogad gaida jauni pārbaudījumi. Grūti pateikt, kas ir pats grūtākais studentu dzīvē, bet ar pārliecību varu teikt, ka vajadzēs palikt patstāvīgam. Kad mācījos skolā, viss bija vieglāk, jo par daudzām lietām pat nebiju aizdomājusies. Skolotāji mūsu skolā ir kā mammas, daudz ko palīdzēja un daudz ko ieteica, bet, mācoties koledžā, par visu ir jādomā pašam. Atmiņas par skolas laikiem ir ļoti siltas - gribas atpakaļ. Bet realitāte ir tāda, ka drīz jau sākšu strādāt un palīdzēt cilvēkiem, par ko esmu ļoti priecīga. Mēs katrs esam savas dzīves kalēji. Gribu pateikties mūsu skolotājiem, jo viņi bija ar mums grūtos brīžos skolas laikā. Ko tad es iesaku jums, divpadsmitie? Jūs jau esat uz tā ceļa, kad drīz kļūsiat par studentiem, un tas laiks ir arī brīnišķīgs, jo ar to tikai viss sāksies. Esiet savas dzīves kalēji un ejiet studēt tur, kur jūs sauc sirds! Kas zina, varbūt radiologa asistentu kļūs vairāk? 😊

Artjoms Bogdanovs

Jēkabpils 2. vidusskolas
2024. gada absolvents

1. Ja godīgi teikt, nezinu. Neskatoties uz to, ka kopš Jēkabpils 2. vidusskolas absolvēšanas pagājis vairāk par pusgadu, joprojām ir ļoti cieša saikne ar skolu. Pat staigājot pa skolu jau ne kā skolēnam, bet kā absolventam, un mana gadījumā vēl kā darbiniekam, uz skolu raugos vēl joprojām ar skolēna acīm. Katru reizi, redzot skolas solu un priekšā stāvošu skolotāju, es gremdējos atmiņās par laiku, kad pats sēdēju skolas solā.

2. Pirmkārt, iedzīvoties jaunajā dzīves ritmā. Rīga nav Jēkabpils, kur viss ir pieejams, pat ejot kājām. Vienmēr jādomā, kad un kā tu nokļūsi līdz savam galapunktam. Tikai ceļš līdz universitātes fakultātei man aizņem +/- 1 stundu. Otrkārt, pats mācību process. Sākumā bija ļoti grūti saprast jauno mācību sistēmu, visas nianšes, kur un kā iesniegt darbus, kas ir kredītpunkti (KP) un kāpēc visi tam pie-

vērš lielu uzmanību. Un, treškārt, sociālā vide.

3. Es studēju Latvijas Universitātē Izglītības zinātņu un psiholoģijas fakultātē (IZPF) par datorikas un matemātikas skolotāju.

4. Nē, es nekad nevarēju iedomāties, ka savu nākotnes profesiju saistīšu ar izglītības nozari.

5. Tā nebija viegla un ātra izvēle. Es vienmēr mēģināju saprast, kur jutīšos kā savā stihijā, pat nedomājot par to, ka esmu jau tur. Un tikai tad, kad tuvojās skolas absolvēšana, es sapratu, kur ir tā vieta, ar kuru es gribu saistīt savu nākotni.

6. Protams, saplānot grafiku un pārvarēt savu slinkumu, jo students vienmēr atstās kādu darbiņu tieši uz pēdējo brīdi-jo īpaši pēc garām mācību dienām, kad sarakstā daudz lekciju, vakarā jau grūti atrast spēkus mācīties vēl kaut ko. Arī pirmā sesija nav vieglākais laiks, kad nezini, kas tieši tevi tur sagaidīs. Īstenībā katra semestra sākums un beigas ir grūtākie, jo sākumā vajag iepazīt jauno pasniedzēju, viņa mācību metodes, un ,protams, semestra beigas – sesijas laiks, kad visi ļoti cītīgi gatavojas eksāmeniem.

7. 12.klase – laiks, kad mēs patiešām klases kolektīvā saliedējamies. Mūsu iestudētā teātra izrāde uz absolventu vakaru. Joprojām atceros gan to stresu pirms uzstāšanās uz skatuves, gan lepnumu par paveikto un ieguldīto darbu. Skolēnu padomes prezidents, Jēkabpils 2.vidusskolas mājaslapas redaktors, skaņu operators – tās bija spilgtākās iespējas skolas laikā,lai gūtu lielisku dzīves pieredzi.

8. Pirmkārt, esiet aktīvi! Tā būs vērtīga pieredze. Otrkārt, izmantojiet visas iespējas! Skolas, studijas, izstādes, sagatavošanās kursi, ekskursijas, Ēnu dienas – tas palīdzēs vēl vairāk uzzināt par studijām, parunāties jau ar

esošajiem studentiem un uzzināt viņu personisko pieredzi. Un vasarā, kad jau visi dokumenti būs iesniegti un parakstīti, obligāti sekojiet informācijai no universitātes studējošo pašpārvaldes. Latvijas Universitātes un Rīgas Tehniskās universitātes studentu padomes piedāvā pirmkursniekiem piedalīties iepazīšanās pasākumos "Pirmsaristotelis" (Latvijas Universitāte) un "Pirmkursnieku seminārs" (Rīgas Tehniskās universitāte). Tur būs lieliska iespēja iepazīties ar jaunajiem kursabiedriem, atrast jaunus draugus, uzzināt esošo studentu pieredzi un, protams, patīkami un jautri pavadīt laiku pirms studiju sākuma.

Anastasija Veličko

Jēkabpils 2.vidusskolas
2024.gada absolvente

1.Kad mani pirmo reizi intervē kā absolventu, rodas ļoti daudz dažādu sajūtu. No vienas puses, ir lepnums par sasniegto, par to, ka esmu pabeigusi skolu un spērusi soli uz priekšu dzīvē, tomēr ,no otras puses, kad iedomāties, cik ātri laiks skrien, gribas atgriezties sko-

las laikā un piedzīvot vairākus mirkļus atkal un ar visiem kopā.

2. Sākot studēt citā pilsētā, vislielākais izaicinājums bija pilnīga vides maiņa. Jauni cilvēki, jauna vide, jauna pilsēta, kurā iepriekš nebiju mācījusies un nebiju dzīvojusi. Bet ar laiku tu sāk pierast un dodies tikai uz priekšu.

3. Es mācos Rīgas Stradiņa universitātē par vecmāti.

4. Tā nebija mana bērnības sapņa profesija. Katru gadu manas domas mainījās. Izlēmu es tikai tad, kad mācījos 12.klasē.

5. Līdz šīm studijām nonācu vienkārši. Meklēju mācību iestāžu mājaslapas un lasīju visu, ko tās piedāvā - gan profesiju sarakstu, gan aprakstus par tām.

6. Manuprāt, grūtākais studenta dzīvē ir laika plānošana, jo skolēna un studenta mācību apjoms ir ļoti atšķirīgs, kā arī ir grūti apvienot mācības ar kaut ko citu. Studijas ir izvēle, kuru tu veic pats. Tāpēc, ja tu izvēlēties studēt, bieži vien būs jāizvēlas mācības, nevis citas lietas.

7. Varu pateikt, ka skolas laiks bija mans mīļākais laiks. Mācoties skolā, tu to nesaproti līdz brīdim kad vajag iet tālāk. Gadi paskrien ļoti ātri, it īpaši pēdējie trīs. Es ļoti lepojos ar savu klasi, ka mēs sasniedzām tik daudz un ka 12 gadus bijām kopā. Ļoti daudz spilgtu un līdz zosādei svarīgu brīžu notika šajā skolā. Tā man dāvāja patiešām vērtīgu pieredzi un vairākas atziņas, kuras es ievēroju arī tagad.

8. Es ieteiktu divpadsmitajiem, nākamajiem studentiem, izmantot savu laiku lietderīgi. Lai gan no sākuma tā neliemas, bet laiks paskrien ļoti ātri. Ir svarīgi pārdomāt par savām interesēm un vēlmēm, kā arī netērēt savu laiku nevajadzīgām lietām. Un pats galvenais - nešaubīties par sevi, jo viss izdosies!

Spēj iedvesmot ar savu dzīvesprieku

Ja skolotājs ir labs, tad parasti bērni cenšas viņam līdzināties. Tāpēc ir svarīgi, lai skolotāji būtu daudzpusīgi cilvēki ar plašām interesēm. Arī Jēkabpils 2.vidusskolas skolotāju kolektīvs vēl ir ne tik labi iepazīts. Skolas avīzes "Šokolāde" jauno korespondentu aicinājumam intervijai piekrita skolotāji: Inga Švirkste-Ludziša, Žanna Lukašenkova, Armands Līcītis, Daina Grandāne un Evita Arāja.

1. Kāpēc Jūs kļūvāt par skolotāju?
2. Kas Jūs motivē strādāt par skolotāju?
3. Vai, Jūsuprāt, par skolotāju strādāt ir viegli?
4. Kas bija Jūsu mīļākais priekšmets skolā?
5. Ko domā Jūsu ģimene un draugi par profesiju, kurā strādājat?
6. Ar ko Jūs nodarbojaties brīvajā laikā?
7. Kāda ir Jūsu svarīgākā dzīves atziņa?

Inga Švirkste-Ludziša

pedagoga palīgs

Es nāku no daudz bērnu ģimenes, un mans pienākums vienmēr ir bijis palīdzēt brāļiem un māsām pildīt un izprast uzdotos uzdevumus. Man tas padevās. Varētu teikt, ka tas ir

bijis sākums manai karjeras izvēlei. Man patīk dalīties zināšanās un palīdzēt sarežģītas lietas pasniegt vienkāršā valodā. Turklāt man patīk vērot, kā skolēni iegūst jaunas prasmes un iemācās tās pielietot ikdienā.

Es ticu, ka izglītībai ir būtiska loma cilvēka nākotnē, un kā skolotājs es varu dot savu ieguldījumu sabiedrībā, veicinot zinātkāri, kritisko domāšanu un radošumu. Lielākais gandarījums man ir redzēt skolēnu izaugsmi un prieku par viņu sasniegumiem, kas arī ir mana galvenā motivācija turpināt šo darbu.

Es uzskatu, ka skolotāja darbs nav viegls, taču tas ir ļoti svarīgs un vērtīgs. Šī profesija prasa pacietību, radošumu un spēju pielāgoties dažādām situācijām. Katrs skolēns ir atšķirīgs, un skolotājam jāspēj atrast individuālu pieeju, lai motivētu un atbalstītu ikvienu no viņiem.

Skolā mans mīļākais priekšmets bija matemātika, jo man patika loģiskā domāšana un problēmu risināšana. Mani aizrāva uzdevumu struktūra un iespēja atrast pareizo risinā-

Žanna Lukašenkova

latviešu valodas un literatūras skolotāja

Esmu dzimusi pedagoga ģimenē. Man priekšā bija simts ceļu, simts durvju, bet es izvēlējos tās, aiz kurām jauna dzīve, ko varu dzīvot kopā ar saviem skolēniem.

Skola un skolotāja darbs ir paredzēts tiem, kuriem patīk pārmaiņas un attīstība. Mani motivē šis ekstrēmais un dinamiskais darbs. Skolotājam nav divu vienādu dienu. Katrs skolēns ir atšķirīgs, un es attīstos līdz ar viņiem. To, kas mums patīk, mēs viegli pārvēršam par

jumu, izmantojot dažādas metodes.

Mana ģimene un draugi atbalsta manu lēmumu kļūt par skolotāju un novērtē šo izvēli. Arī izvēloties šo profesiju, turpinu mūsu ģimenes tradīcijas, jo skolotāja darbs mūsu ģimenē ir bijis jau vairākās paaudzēs. Draugi bieži uzsver, ka skolotāja profesija ir izaicinoša, taču viņi apbrīno manu aizrautību un spēju iedvesmot citus. Viņi uzskata, ka skolotāji ir svarīga sastāvdaļa sabiedrības attīstībā un priecājas, ka esmu atradusi savu aicinājumu un daru to, kas mani patiešām piepilda.

Brīvajā laikā cenšos piedalīties dažādās aktivitātēs, kas palīdz man atslēgties no ikdienas un uzkrāt spēkus. Man ļoti patīk lasīt dažādu žanru grāmatas, jo tās ne tikai iedvesmo, bet arī paplašina manu redzesloku un veicina domāšanas attīstību. Liels prieks man ir laiks, ko pavadu kopā ar ģimeni, it īpaši, kad mēs dodamies ārā un izbaudām dabu. Arī savā dārzā pavadītais laiks man ir īpašs – šobrīd esmu pievērsusies rožu audzēšanai un paplašinu savu kolekciju ar jauniem stādiem. Turklāt mājas uzlabošana un dažādi mazi projekti ir lielisks veids, kā atpūsties un justies produktīvai ārpus darba rutīnas.

“Grūtības nav šķērslis, bet iespēja attīstīties un izprast sevi labāk.” Saskaroties ar izaicinājumiem, mēs bieži esam spiesti meklēt risinājumus, pielāgoties situācijai un atrast veidus, kā pārvarēt šķēršļus. Šādi mēs atklājam savas spējas un stiprās puses, kuras iepriekš varbūt nebijām ievērojuši. Tādējādi grūtības kļūst par daļu no mūsu izaugsmes, palīdzot mums labāk izprast sevi un attīstīties.

spēli, un tas vienmēr rada jaunu enerģiju un motivāciju. Mans visbūtiskākais nosacījums ir pozitīva atgriezeniskā saite- no skolēniem, no vecākiem, no kolēģiem. Kamēr jūtīšu, ka tas, ko es daru, kādam palīdz un ir svarīgs, node-rīgs, tikmēr strādāšu ar sirdi un dvēseli.

Izaicinājumu ir daudz. Skolotājam nepār-traukti jāmacās, jāseko līdzī laikam-ko darīt,-kā darīt,-lai saturu pasniegtu aizraujošāk, tā, lai to spētu un gribētu uztvert mūsu tik dažā-die skolēni.

Bērniem varu paldies teikt, ka māca man pacietību un liek nepārtraukti pilnveidoties.

Interesanti, ka daudziem nīstā matemātika man skolā bija mīļākais priekšmets. Kāpēc iz-vēlējos humanitārās zinātnes? Vēl līdz šai die-

nai uzdodu sev šo jautājumu... Matemātika iemācīja domāt loģiski un strukturēti, kā arī kritisko domāšanu un neatlaidību.

Mani draugi paši ir skolotāji, tāpēc blakus ir tie, ar kuriem varu dalīties kopīgos priekos un bēdās. Tuvinieki saprotoši izturas pret manas profesijas īpatnībām. Vienīgi ,atnākot mājās no darba, gribas paklusēt...

Brīvajā laikā mēdzu apciemot draugus vai pavadīt laiku ar ģimeni. Mana sirdslieta – mani mazbērni.

Laimi nogalina nožēla par pagātņi, nepa-teicība par tagadni un bailes no nākotnes, tāpēc, skatoties pagātnē, “noņem cepuri”, bet ,skatoties nākotnē, atrota piederības!

neris, bet dažādu apstākļu dēļ tas nenotika. Un tad es izvēlējos citu karjeru, kura ir saistīta ar biznesa vidi, tieši pārdošanas un tirdzniecības jomu. Un tā es 20 gadus veidoju savu karjeru ļoti mērķtiecīgi, līdz kļuva par tirdzniecības vadītāju konkrētos uzņēmumos. Man bija ļoti labas attiecības ar tajā laikā Jēkab-pils Agrobiznesa koledžas direktora vietnieci, mēs daudz tikāmies, daudz runājām, daudz diskutējām par profesionālo izglītību un tās lomu un nozīmi Latvijas tautsaimniecībā. Un kā es vienmēr esmu teicis- “mani nopirka” profesionālā izglītības iestāde. Ja nopietni, tad es padomāju, man ir 20 gadu pieredze saistībā ar tirdzniecību un komercdarbību, man ir zināšanas, prasmes un kompeten-ces, grāmatas es vēl nebiju gatavs rakstīt, un tāpēc es izvēlējos citu ceļu – dalīties ar savu pieredzi, zināšanām, prasmēm. Nodot šo visu- savu iekrāto bagāžu- jauniešiem, kuri apgūst biznesu un komerczinības.. Un es jau savā laikā ik pa reizei vadīju kādus seminārus, kursus – man tas patika, un tā es kļuva par skolotāju un daru to jau 10 gadus. Man patīk to darīt, es lepojos ar to, ko es daru, un šis darbs man sagādā prieku!

Pirmām kārtām, es pats esmu pašmotivēts to darīt, jo man tas patīk, man tas sagādā gandarījumu,kā arī ir motivācija jauniešiem dot jaunas zināšanas, pilnveidot prasmes, kā arī jauniešus sagatavot “lielajai dzīvei”. Un ir gandarījums, ka jaunieši ir gatavi paplašināt savus apvāršņus, paskatīties uz daudzām lietām no cita skatpunkta. Motivācija – “esmu

Armands Līcītis

ekonomikas, uzņēmējdarbības pamatu, vēstures un sociālo zinātņu skolotājs

Īstenībā skolotāja profesijas pirmsākumi meklējami tālu, kā saka manā jaunībā, pēc iegūtās profesijas deviņdesmitajos gados, es vēlējos stāties Daugavpils Pedagoģiskajā institūtā ar domu būt sporta skolotājs – tre-

gatavs dot un dalīties!"

Es personīgi nedomāju tādās kategorijās – viegli vai grūti. Es labāk teiktu – tas ir izaicinājums, un Tu saproti, ka šie izaicinājumi ir dažādi – paredzami un dažreiz neparedzami, un tas ir tas dzinējspēks, kas palīdz ne tikai jauniešiem bet arī man kā skolotājam.

Mani mīļākie priekšmeti bija – sports, darb-
mācība, matemātika un ķīmija.

Sākotnēji bija pārsteigti par manu izvēli, bet vairs neatceros, kas man teica šādus vārdus: "Tev jau tas nav nekas jauns, vadīji, mācīji, kontrolēji pieaugušus cilvēkus savā biznesa vidē, tagad jauniešus, tas ir izaicinājums Tev,

Daina Grandāne

pedagoga palīgs

1. Jau sen jutu, ka skolotāja darbs mani saista, bet ilgu laiku nevarēju saņemt pieņemtu šo lēmumu. Tagad esmu ļoti pateicīga, ka izdarīju šo izvēli, jo šis darbs man sniedz lielu gandarījumu un piepildījumu. Esmu tikai ceļa sākumā un strādāju skolā pirmo gadu, taču jau tagad redzu, cik liela nozīme ir šim darbam.

2. Lielākā motivācija man ir satikt bērnus un redzēt, ka arī viņiem ir prieks mani satikt. Viņu

Tu to paveiksi!"

Līdz kādam noteiktam laikam, es biju aktīvs sporta piekritējs – spēlēju volejbolu amatieru līmenī. Tagad man patīk ceļot, apskatīt jaunas un nezināmas vietas, šeit – mūsu apkārtnē un kopumā Latvijā. Esmu arī ļoti liels seriālu fans, vakaros, kad ir brīvāks laiks, noteikti paskatos, kā arī aktīvi interesējos par tendencēm mārketingā, vadībā, komunikācijā.

Mana svarīgākā dzīves atziņa – "Dari dzīvē to, kas Tev patīk, padodas, sagādā gandarījumu, un Tu sasniegsi tās virsotnes, kuras vēlies!"

smaidi un neviltotā enerģija padara katru dienu īpašu. Bērni reizē gan paņem daudz enerģijas, gan arī atdod to atpakaļ – ar savu prieku, zinātkāri un mazajiem sasniegumiem, kas ikdienu padara piepildītu un vērtīgu.

3. Skolotāja darbs ir ļoti atbildīgs darbs, kas ikdienas skrējienā spēj uzdzīt asinsspiedienu ātrāk nekā rīta kafija – īpaši, ja vēl neesi pieredzējis lielajā skolas dzīvē. Katru dienu ir jauni izaicinājumi, negaidīti jautājumi un situācijas, kurās jāatrod risinājums uz vietas. Bet, neskatoties uz visu, bērnu prieks, smaidi un mazās uzvaras atsver jebkuru nogurumu un liek saprast, ka tas viss ir tā vērts!

4. Vēsture – vienmēr ir bijis interesanti izprast pagātnes notikumus un to ietekmi uz mūsdienām.

5. Ģimene ļoti novērtē šo profesiju, jo viņi redz ne tikai skaistos izaugsmes brīžus, bet arī to grūtāko pusi – nogurumu, atbildību un ikdienas izaicinājumus. Viņi zina, ka šis darbs prasa daudz pacietības un enerģijas, bet vienmēr atbalsta un iedrošina, jo saprot, cik tas man ir svarīgi.

6. Brīvajā laikā esmu mamma savai meitiņai, ar kuru kopā iepazīstam pasauli un piedzīvojam daudz jaunu lietu. Papildus tam esmu arī skaistumkopšanas speciāliste – tas ir ne tikai mans otrais darbs, bet arī nodarbošanās, kas man patīk un ļauj radīt prieku citiem.

7. Ir svarīgi ne tikai sapņot par lietām, bet arī darīt visu, lai šie sapņi piepildītos. Lielākoties aiz panākumiem stāv smags darbs, jo nekas nenotiek pats no sevis. Un visam pa vidu – būt pateicīgam par to, kas mums ir šodien.

Evita Arāja

vizuālās mākslas skolotāja

1. Izglītību es ieguvu Latvijas Mākslas akadēmijā, man ir maģistra grāds modes dizainā. Profesionālā dzīve ir saistīta ar apģērbu ražošanu. Paralēli tam ir arī pieredze pedagoģijā. Kļūšana par skolotāju ir pārstēdzošs un pozitīvs dzīves izaicinājums.

2. Labs jautājums. Uz to var atbildēt ļoti plaši, mēģināšu to pateikt īsāk. Strādāt par skolotāju, precīzāk vizuālās mākslas skolotāju, mani motivē skolēni, viņu radošuma iepazīšana, paplašināšana un atvēršana. Esmu kā plecs, kurš mazliet iebiksta un pasaka: "Tas, kā Tu redzi, ir lieliski!" Mākslā nav pareizi, nepareizi, labi un slikti. Tas, kā mēs katrs raugāmies uz pasauli, ir īpaši un unikāli. Katrs var un drīkst zīmēt tā, kā jūt.

3. Tas ir atkarīgs no katras dienas atsevišķi. No zvaigžņu stāvokļa debesīs. Ja nopietni, tad tas nav tik vienkārši – viegli vai grūti, melns vai balts utml. Nāku no skolotāju ģimenes. Manī ir ieaudzināta cieņa un attieksme pret sevi un apkārtējo pasauli. Man tas ir tik normāli un saprotami no rīta pretī nākošos kolēģus un skolēnus sveicināt, stundai sākoties – nolikt

telefonu un koncentrēties darbam utt. Mūsdienu skolotāja lielākais izaicinājums ir skolēnu elementāras pieklājības, cieņas trūkums pret skolu, skolasbiedriem, skolotāju un vidi ap sevi. Šo skolas atmosfēru mēs veidojam visi kopā. Ja pārkāpjam noteikumus, tad uzņemamies atbildību. Vienkārši un loģiski. Par skolotāju strādāt ir savi izaicinājumi.

4. Mani mīļākie mācību priekšmeti bija zīmēšana, matemātika, ķīmija un sports.

5. Uzzinot, ka paralēli apģērbu dizainera darbam Rīgā strādāju par vizuālās mākslas skolotāju vidusskolā Jēkabpilī, bija pārsteigti. Man ir lieliska ģimene un draugi. Viņi mani atbalsta.

6. Brīvo laiku pavadu ļoti dažādi. Saimniekoju 200 gadus senās dzimtas mājās, šuju, zīmēju, ceļoju ar motociklu, piedalos sportiskās aktivitātēs. Esmu veselīga dzīvesveida atbalstītāja.

7. Sacīšu Volta Disneja vārdiem: "If you can dream it, you can do it." Tulkojumā latviski: "Ja Tu vari to nosapņot, Tu vari to izdarīt."

100 dienas skolā

Mēs esam nīpri pirmklasnieki,

Un šodien mums ir lieli prieki!

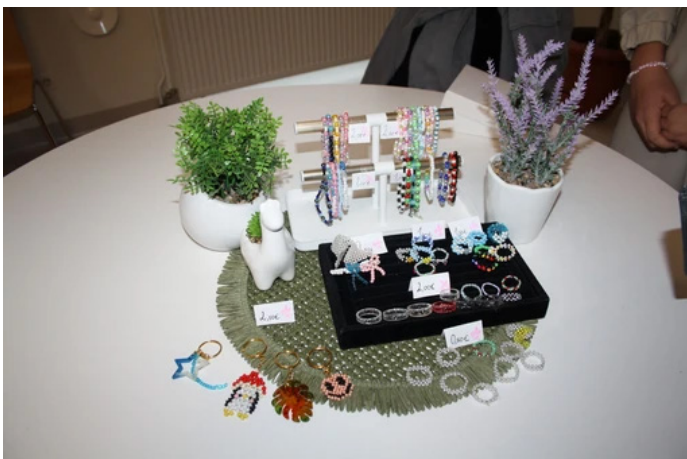
100-daudz vai maz? Šogad Jēkabpils 2.vidusskolā pirmklasnieku simto mācību dienu 5.februārī svinēja 1.m klase (klases audzinātāja Dace Pauļuka) un 1.u klase (klases audzinātāja Aiva Avsjukeviča), bet 7.februārī - 1.a klase (klases audzinātāja Anda Jurgeviča), 1.b klase (klases audzinātāja Jolanta Šimkūne), 1.c klase (klases audzinātāja Anita Ščegalkova), 1.d klase (klases audzinātāja Lue-ta Rancova) un 1.e klase (klases audzinātāja

Ilona Bikovska). 100 dienas ir laika posms, kad skolēni pierod pie skolas vides un tās kārtības, ikdienas ritma, jauniem draugiem, kad mācās draudzēties, mācīties un sadarboties. Pirmajās 100 dienās pirmklasnieki ir apguvuši burtus, ciparus un notis. Jēkabpils 2.vidusskolas skolotāju tandēms-sociālais pedagogs Ina Šlesere, izglītības psihologs Lauma Ziediņa un 2.e klases audzinātāja Laura Leice-bija iejutušās trīs draugu-ezīša, lapsas un peles-tēlos, lai skolēniem izstāstītu draudzības stāstu un lai katrs nonāktu pie atziņas, ka katra diena, ko pavadām kopā ar draugiem, noteikti ir mūsu vismīļākā diena.

Vislielāko paldies sakām pirmo klašu audzinātājām par ieguldīto darbu un izturību pirmajās 100 dienās. Lai turpmākajās dienās un gados tikpat labi panākumi! Mēs, 12.a klase, novēlam, lai jūs, pirmklasnieki, arī turpmāk ar tādu degsmi, enerģiju un prieku mācītos un izbaudītu skolas dzīvi! Lai šis posms paliek atmiņā tikai gaišās krāsās! Paldies skolēnu vecākiem par atbalstu pirmklasniekiem un uzticību mūsu skolotājām!

Rokdarbu tirdziņš

2024. gada 11.decembrī notika Skolēnu padomes organizētais rokdarbu tirdziņš, kur 5.-12. klašu skolēniem tika dota iespēja tirgot savus veidotos darbus. Pasākums sniedza lielisku iespēju skolēniem praktiski pielietot zināšanas uzņēmējdarbībā, attīstīt komunikācijas un pārdošanas prasmes, kā arī iemācīties sevi prezentēt. Paldies visiem dalībniekiem un apmeklētājiem par aktīvu iesaisti un radošu atmosfēru!

Brīnumu gaidīšanas laiks

Ir atkal laiks, kad gaidām Ziemassvētkus – to svēto brīnumu, ko dziļi izjūt sirds un prāts. Klāt atkal laiks, kad līdz ar sveču liesmām plaukst mūsu dvēselēs gaišs svētlaimības prieks. Decembris ir gada tumšākais mēnesis, taču paiet lielā rošībā, jo katrs ceram sagaidīt Ziemassvētku brīnumu.

Laiks līdz Ziemassvētkiem tiek dēvēts par Adventes laiku, tas ir arī miera un klusuma laiks, tiek skaitītas dienas līdz Ziemassvētkiem. Ziemassvētku gaidīšanas laiks ir ļoti īpašs ar savu noslēpumu, sajūtām, prieku un cerībām. Arī mūsu skolā katrai klasei bija savs Adventes kalendārs. Tika teikti labie vārdi, rotātas klases un egles, mācīti dzejoļi un dziesmas. Un protams! Pēdējās decembra dienās skolas sienas piepildījās biežākas mūzikas skaņas, skolas grīdas juta deju soļu kustības, jo visi gatavojāmies galvenajiem skolas pasākumiem. Lai pašiem būtu lielāks prieks, klases, gatavojoties Ziemassvētku pasākumiem, bija īpaši pacentušās un sagatavojušas dažādus priekšnesumus.

2024.gada 20 decembrī notika 4.-5.klašu pasākums "Jaungada piedzīvojums".

6.-7.klašu pasākums "Jaungada karnevāls".**8.-12.klašu pasākums "Jaungada karnevāls".**

Pasākuma beigās katrs bija laipni aicināts ievingrināt deju soļus skolas diskotēkā.

Mēs novēlējam katram saskafīt Ziemassvētku brīnumu, un lai tā siltums silda 2025.gadā! Lai katrā ģimenē valda mīlestība, cieņa un sapratne!

Rakstu sagatavoja Adelīna Kovaļova, 11.a

Ir tik daudz iemeslu pateikt paldies!

Pateicība spēj sagādāt mums prieku, iedvesmot mūs darīt labus darbus un virzīties uz priekšu. Pateicības vārdi ietekmē katru no mums, jo tie rada atbalsta, uzmundrinājuma, svarīguma un mīlestības sajūtu. Ikdienu steigā bieži vien aizmirstam pateikt "Paldies!". Paldies diena tiek atzīmēta katru gadu 11. janvārī, un tās mērķis ir pievērst uzmanību pateicības nozīmei cilvēku savstarpējās attiecībās. Pateicības izteikšana var šķist vienkārša, taču tā ir ļoti svarīga, lai cilvēki justos novēr-

tēti un cienīti. Tā var ietekmēt mūsu attiecības gan darbā, gan mājās, un uzlabot mūsu pašu labsajūtu. Noteikti šajā dienā biežāk varēja dzirdēt pateicības vārdus saviem klasesbiedriem, vienaudžiem, draugiem, skolotājiem un tehniskajiem darbiniekiem: Paldies par sniegtajām zināšanām! Paldies par padomu! Paldies par atbalstu! Paldies par to, ka tu esi! Paldies par uzslavu! Paldies par labajiem vārdiem! Paldies par smaidu! Paldies par labsirdību! Paldies par interesantām mācību stundām! Paldies par rūpēm! Paldies par draudzību! Paldies par centību! Paldies par to, ka esi mans draugs! Paldies par to, ka proti uzklausi! Paldies par brīnišķīgām idejām! Paldies, ka esi! u.c. Esiet laimīgi un atcerieties lietot vārdu "paldies" katru dienu sarunā ar cilvēkiem, kas ir blakus, un šis mazais, bet ļoti spēcīgais vārds sniegs katram iedvesmu un mīlestību!

**Rakstu sagatavoja
Laura Čerpinska, 11.a**

Barikādēm - 34 gadi

Deg uguns kuri.
Tie nav uguns kuri!
Tur sārtas buras cauri naktij slīd.
Deg uguns kuri.
Tie nav uguns kuri!
Tie mūsu sapņi cauri tumsai spīd.
/“Nakts uz Barikādēm” Māra Zālīte/

1991.gads. Janvāris. Barikādes. Uguns kuri. Dziesmas. Vienotības sajūta. Tas bija laiks, kad mūsu skolas skolotāji bija jauni, kāds pats pabija barikādēs. Mūsu vecāki uz šiem notikumiem raudzījās ar bērna vai pusaudža acīm. Mums, skolēniem, tā ir pagātne, par ko raksta mācību grāmatās, rāda kino hronikās.

Ir svarīgi atcerēties, pieminēt un saprast, ka brīvība tāpat vien netiek dāvāta.

Šogad apīrit 34 gadi, kopš 1991. gada janvāra barikādēm, kad Latvijas neatkarības atbalstītāji nevardarbīgi aizstāvēja valsts brīvību pret militāriem uzbrukumiem un neatkarības pretniekiem. Rīgā ieradās barikāžu aizstāvji no visas Latvijas. Barikādes bija nozīmīgs tautas

pašapziņas un gribas izpausmes brīdis, kad cilvēki bija apņēmības pilni nosargāt savu zemi un brīvību. 20.janvārī skolas radiomezglā izskanēja 1991.gada barikāžu aizstāvju atceres dienai veltīta uzruna. Savukārt klases stundās tika stāstīts par 1991.gada barikāžu notikumu vēsturi ar mērķi veidot skolēniem izpratni par Latvijas vēstures notikumiem, stiprinot patriotiskās jūtas un piederības sajūtu Latvijas valstij. Šādas sarunu stundas, iespējams, deva ierosmi, lai mēs daudz ko pajautātu arī saviem vecākiem un vecvecākiem, ko viņi atceras no 1991.gada barikāžu laika.

Brīvība, miers un drošība nav tikai vārdi, bet gan tautas vērtības, kas ir jāsargā un jānovērtē.

**Rakstu sagatavoja
Indra Geidāne, 12.a**

Atklātā stunda “Demokrātiskās vērtības Eiropā un Latvijā”

31.janvārī Jēkabpils 2.vidusskolā notika Eiropas Parlamenta (EP) vēstnieku skolas pasākums - Atklātā stunda “Demokrātiskās vērtības Eiropā un Latvijā”, kuru vadīja un par Latvijas interesēm Eiropas Savienībā stāstīja viens no Eiropas Parlamenta viceprezidentiem - Roberts Zīle un 12.a klases skolniece Indra Geidāne. Eiropas valstu kopīgās vērtības: cieņa, brīvība, vienlīdzība, solidaritāte, pilsoņu tiesības un tiesiskums. Šīs stundas laikā jauniešiem tika rosināta izpratne par sabied-

rībā notiekošo, motivēti līdzdarboties, kā arī viņiem labāk izprast dažādus demokrātijas procesus. Roberta Zīles stāstījums lika jauniešiem aizdomāties par to, kā mēs šīs vērtības izjūtam un saglabājam ikdienā, dažādās dzīves situācijās. Vidusskolēni ar interesi klausījās, izteica viedokli, kā arī uzdeva jautājumus politiķim par augstākminēto tēmu! Pateicamies par jaunajām iegūtajām zināšanām un jauki pavadīto laiku!

**Rakstu sagatavoja
Alikā Zagorska, 11.a**

European Parliament

Valentīndiena – mīlestības un draudzības svētki

Daudzus gadu simtus visā pasaulē 14. februārī tiek atzīmēti gada romantiskākie svētki – Valentīndiena. Šo dienu dēvē arī par Draudzības dienu, kas vairāk liek uzsvārt uz to, lai atcerētos visus draugus, nevis koncentrētos tikai uz romantiku. Arī mūsu skolā bija jūtama Valentīndienas noskaņa ar skaistu foto stūrīti un vēstuļu kastīti, kurā visas nedēļas garumā varēja iemest no sirds rakstītas apsveikuma vēstulītes draugiem un mīļiem cilvēkiem. Savukārt 2025.gada 14.februārī ar jauktu pasākumu 8.-12.klašu skolēni sagaidīja kulmināciju, lai pabūtu kopā ar saviem klasesbiedriem un draugiem. Pasākums bija 2 daļās. Sākumā bija jāveic dažādi interesanti uzdevumi: klašu kolektīviem bija jāpasaka komplimenti

saviem klases audzinātājiem, 3 balonu spēle, kurā tika noskaidroti izveicīgākie pāri (tādi izrādījās 3), dziesmas karaoke izpildījums un, protams, dejas. Savukārt 2.daļā bija kopīgs filmas seans. Kā īstā kinoteātrī ar popcornu, cepumiem un sulu. Visiem klātesošajiem šis pasākums sniedza pozitīvas emocijas, radot siltu un draudzīgu atmosfēru. Priecājamies par visiem, kas piedalījās Valentīndienas pasākumā un ar savu klātbūtni radīja jauku svētku gaisotni, par atsaucību, aktīvu piedalīšanos visās aktivitātēs un savstarpējo cieņu un mīlestību!! Paldies Jēkabpils 2.vidusskolas Skolēnu pašpārvaldei par idejām! Īpaša pateicība direktora vietniecei Marikai Avenai par veltīto uzmanību pasākumā!

Lai gan svētku nekad nevar būt par daudz, der atcerēties, ka Valenīndiena ne ar ko tā īpaši neatšķiras no pārējām 364 dienām. Nav nepieciešama svētku diena kalendārā, lai izrādītu rūpes un mīlestību, pasniegtu ziedus, uzdāvinātu mīļus nieciņus vai pateiktu labus vārdus! Tomēr – kādēļ jāgaida svētki? Katru dienu var pārvērst par svētkiem, būt draudzīgiem un laipniem, sniegt un saņemt mīlestību!

Rakstu sagatavoja Mihails Turčaņinovs, 11.a

Vispasaules Drošāka interneta diena

2025.gada 11.februāris jau 22.gadu pēc kārtas tiek atzīmēts kā Vispasaules Drošāka interneta diena ar dažādiem pasākumiem un aktivitātēm visa februāra garumā Latvijā, Eiropā un visā pasaulē. Arī Jēkabpils 2.vidusskolas skolēni tika aicināti piedalīties QR koda izaicinājumā "Labākais padoms drošībai internetā", aktivitātē "MANA DIGITĀLĀ PĒDA" un nodarbībā "GALVA MEKLĒ SAIMNIEKU". Tika izdrukāts izaicinājuma vizuālais

materiāls - 20 kvadrātkodi, kuri bija atrodami skolas vestibīlā un 1.stāvā. Izaicinājumā bija jādod padoms 20 jauniešiem, kuri nezina, kā droši rīkoties dažādās situācijās digitālajā vidē. Savukārt, digitālā pēda veidojas no dažādām darbībām - spēļu spēlēšana, mūzikas klausīšanās, filmu skatīšanās, lietoņu izmantošana, aktivitātes sociālajos tīklos (patīk, dalies u.c.), iepirkšanās tiešsaistē, e-pasti, foto un video (arī tie, kuri tiek dzēsti), meklēšanas vēsture, īsziņas (arī dzēstās) u.c. Nodarbībā "Galva meklē saimnieku" varēja pilnveidot zināšanas par faktiem un viedokļiem, sekmēt izpratni par mediju sniegtās informācijas nozīmi viedokļa veidošanā un kritiskās domāšanas lomu informācijas izvērtēšanā.

*Rakstu sagatavoja
Angelīna Krasovska, 12.a*

Vokālās mūzikas konkurss/skate "Balsis"

2025.gada 13.februārī Jēkabpils Tautas namā notika vokālās mūzikas konkurss/skate "Balsis" 1.kārta, kurā piedalījās Jēkabpils novada izglītības iestāžu 13 vokālie ansambļi.

No Jēkabpils 2.vidusskolas piedalījās trīs ansambļi.

Konkursa mērķis – bērnu un jauniešu kultūras izpratnes un pašizpaušmes mākslā lietpratī-

bas veicināšana un iesaistīšanās Dziesmu un deju svētku tradīcijas saglabāšanā un kopšanā. Konkursa dalībnieki gatavoja 3 dziesmas, viena no tām – latviešu tautas dziesma/apdare par vērtību tēmu "Daru radot un radu darot", otra- latviešu tautas dziesmas apdare vai latviešu autora oriģināldziesma, trešā – latviešu komponista A.Sējāna oriģināldziesma "Ai, tu, mana brāļa sēta".

Dalībniekus vērtēja žūrija, kuras sastāvā bija mūziķis Aigars Godiņš, kordirģentes Anita Gavare un Valda Jermanova.

3.klases ansamblis "Puķu bērni"

Jēkabpils 2.vidusskolas divi ansambļi ieguva 1.pakāpes diplomus: 3.klases ansamblis "Puķu bērni" un 6.-8.klašu ansamblis "Vivo", vadītāja Kristīne Studāne-Indriksone, 2.pakāpes diplomu ieguva 4.klases ansamblis "Varavīksne", vadītāja Aija Rumjanceva.

Apsveicam! Mēs lepojamies!

**Kultūras izpratnes un pašizpaušmes mākslā
mācību jomas sadarbības grupas vadītāja
K.Studāne-Indriksone**

6.-8.klašu ansamblis "Vivo"

4.klases ansamblis "Varavīksne"

Mūsu dalība un panākumi novada skolu sporta sacensībās:

Tautas bumba

4.-5.klašu komanda

Meitenes - 2.vieta

Zēni - 1.vieta

Top kauss volejbolā

Vidusskolas jaunietes - dalība

8.-9.klašu komandas –

Zēni - 2.vieta

Meitenes - 3.vieta

Šahs

2.vieta skolas komandai

Volejbols

8.-9.klašu zēni – 3.vieta

4.-5.klašu zēnu komanda

Meitenes - 2.vieta

Zēni - 1.vieta

6.-7.klašu zēnu komanda

Meitenes - 3.vieta

Zēni - 2.vieta

Avīzes redakcija:

E. Cakule - galvenais redaktors

Avīzes korespondenti:

A. Kovaļova, A. Golubeva, M. Boriška, G. Girgina,
M. Turčaņinova, L. Čerpinska,
A. Zagorska, I. Geidāne, A. Krasovska

Avīzes konsultante un korektore:

V. Mežaraupe

Tehniskais redaktors:

A. Bogdanovs

